МЦ҃А ФЕВРУА́РІА, ВЪ Д҃-Й ДЕ́НЬ.

* * *

ПА́МЯТЬ ЙЖЕ ВО СТ҃ЫХЪ
О҆Ц҃А НА́ШЕГѡ І҆А́КѡВА,
СЕДМА́Гѡ А҆РХІЕПⷭ҇КПА СЕ́РБСКАГѡ.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 4. ДАН.

* * *

(С)ПОМЕН МЕЂУ СВЕТИМА
ОЦА НАШЕГ ЈАКОВА,
СЕДМОГ АРХИЕПИСКОПА СРБСКОГ.

НОВЫЙ СЕРБЛЯНИНЪ
НОВИ СРБЉАК
ЕВ
2020.

МЦА ФЕВРУА́РІА, ВЪ Д҃-Й ДЕ́НЬ.

ПА́МЯТЬ ЙЖЕ ВО СТЫ́ХЪ ОЦА̀ НА́ШЕГѡ І҆А́КѡВА, СЕДМА́Гѡ А҆РХІЕПКПА СЕ́РБСКАГѡ.

[Слꙋ́жбꙋ прпⷣбнагѡ і҆сі́дѡра пилꙋсіѡ́та поемъ на повечерїи, и҆лѝ ѡ҆ставля́емъ.]

НА ВЕЛИ́ЦѢЙ ВЕЧЕ́РНИ.

Поемъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ.

На Гдⷭ҇и, возꙋ́вахъ: стїхи́ры, на и҃:

Пра́здника г҃, гла́съ а҃. Самогла́сны:

Гл҃го́ли, сѝмеѡ́не, ✻ кого̀ носѧ̀ на рꙋ́кꙋ въ цр҃кви ра́дꙋешисѧ; ✻ комꙋ̀ зове́ши и҆ вопїе́ши: ✻ ны́нѣ свободи́хсѧ, ви́дѣхъ бо сп҃са моего̀; ✻ се́й є҆́сть ѿ дв҃ы рожде́йсѧ: ✻ се́й є҆́сть ѿ бг҃а бг҃ъ сло́во, ✻ воплоти́выйсѧ на́съ ра́ди и҆ сп҃сы́й чл҃вѣ́ка, ✻ томꙋ̀ поклони́мсѧ.

Прїмѝ, сѝмеѡ́не, ✻ є҆го́же подъ мра́комъ мѡѷсе́й законополага́юща прови́дѣ въ сїна́и, ✻ млⷭ҇нца бы́вша, зако́нꙋ повинꙋ́ющасѧ. ✻ се́й є҆́сть зако́номъ гл҃го́лавый, ✻ се́й є҆́сть во прⷪ҇ро́цѣхъ рече́нный, ✻ воплоти́выйсѧ на́съ ра́ди и҆ сп҃сы́й чл҃вѣ́ка, ✻ томꙋ̀ поклони́мсѧ.

Прїи́демъ и҆ мы̀, ✻ пѣ́сньми бж҃твенными хр҃та̀ ѹ҆срѧ́щемъ ✻ и҆ прїи́мемъ є҆го̀, є҆го́же сп҃се́нїе сѝмеѡ́нъ ви́дѣ. ✻ се́й є҆́сть, є҆го́же дв҃дъ провозвѣ́стѝ, ✻ се́й є҆́сть во прⷪ҇ро́цѣхъ гл҃го́лавый, ✻ воплоти́выйсѧ на́съ ра́ди и҆ зако́номъ вѣща́вый, ✻ томꙋ̀ поклони́мсѧ.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 4. ДАН.*[1]

(С)ПОМЕН МЕЂУ СВЕТИМА ОЦА НАШЕГ ЈАКОВА, СЕДМОГ АРХИЕПИСКОПА СРБСКОГ.

[Службу преп. Исидора Пелусиота појемо на Повечерју, или изостављамо.]

НА ВЕЛИКОЈ ВЕЧЕРЊИ.

Певамо: Блажен (је) човек ... 1. антифон.

На **Г**осподе, завапих ... стихире, на 8:

Празника 3, глас 1. Самогласне:

Реци, Симеоне, * кога *[то]* у храму носиш на рукама и радујеш се? * Коме *[то]* узвикујеш и кличеш: * „Сада сам ослобођен, јер видех Спас*[итељ]*а мо(је)га? * Ово је Онај, који се од Дјеве родио; * Ово је Онај, *[који је]* од Бога, Бог-Логос; * *[Онај]* који се нас ради оваплотио да би човека спасао, * Њему се поклонимо“.

Прими Симеоне, * Онога кога је Мојсеј на Синају у *[при]*мраку провидео *[као]* Законополагача; * *[Онога]* који је Дет(енц)е постао и Закону се повиновао. * Ово је Онај, који је кроз Закон говорио; * Ово је Онај, о Коме се кроз пророке казивало; * *[Онај]* који се нас ради оваплотио да би човека спасао, * Њему се поклонимо.

Ходимо и ми, * песмама побожним Христа сусретнимо, * и прихватимо Њега, чије је спасење Симеон видео. * Ово је Онај, кога је Давид наговестио; * Ово је Онај, који је кроз пророке говорио; * *[Онај]* који се нас ради оваплотио и кроз Закон се *[об]*јавио, * Њему се поклонимо.

---

[1]* (с)помен светитеља Јакова, седмог архиеп. Српског, пада 3. фебруара, али га због празника св. Симеона и Ане преносимо на следећи дан. (С)помиње се и у Сабору српских просветитеља̄ и учитеља̄ 30. августа (одн. 2. недеље септембра по новом календару).

Ѝ ст҃и́телѧ є҃, гла́съ д҃.
По҃: Ꙗ҆́кѡ до́блѧ:

Ди́венъ бг҃ъ во ст҃ы́хъ свои́хъ, ✻ въ ро́дѣ и҆ ро́дѣ тѣ́хъ ꙗ҆влѧ́ѧй ✻ и҆ въ лю́дехъ свои́хъ бл҃говолѧ́й: ✻ та́кѡ и҆ сего̀ ст҃и́телѧ, ✻ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ і҆а́кѡва, ✻ на пр҃то́лъ ст҃а́гѡ са́ввы поста́ви, ✻ цр҃ко́вїю є҆гѡ̀ правопра́вѧти: ✻ и҆ доброто́ю сщ҃е́нныхъ добродѣ́телей ꙋ҆красѝ, ✻ лю́ди є҆гѡ̀ во ꙋ҆че́нїи бж҃твеннѣ́мъ воспита́ти, ✻ и҆ ѡ҆ землѝ се́рбстѣй непреста́ннѡ моли́тисѧ.

Нестрое́нїѧ сопротивобо́рче непрекло́нный, ✻ и҆ дх҃о́внагѡ движе́нїѧ дѣ́лательниче нетрꙋ́дный: ✻ первост҃и́телю, смиренномꙋ́дрїѧ и҆спо́лненный, ✻ и҆ наста́вниче, бл҃гонра́востїю ꙋ҆добре́нный: ✻ вла́стелей и҆ властели́ч[ич]ей мꙋ́дрый наказа́телю, ✻ се́брѡвъ и҆ ме́ропхѡвъ бл҃годада́тливый роди́телю: ✻ а҆рхїпа́стырю се́рбскїй, і҆а́кѡве бг҃омꙋ́дре, ✻ не преста́й молѧ́сѧ ѡ҆ на́съ ко гдⷭ҇ꙋ.

Нб҃ныхъ дворѡ́въ жи́телю, ✻ и҆ земны́хъ дꙋ́шъ попечи́телю: ✻ на па́ствꙋ свою̀ мл҃тивнѡ призира́ѧй, ✻ и҆ прѡ́сбы є҆ѧ̀ чадолю́бнѡ прїе́млѧй: ✻ и҆ ѻ҆чесѧ̀ своѧ̀ всегда̀ ѡ҆ не́й ко гдⷭ҇ꙋ воздвиза́ѧй, ✻ и҆ ѡ҆ всѧ́цѣмъ бла́зѣ є҆ѧ̀ молѧ́й: ✻ наꙋ́чѝ и҆ на́съ, первоїера́рше, ѻ҆́че і҆а́кѡве, ✻ на нб҃сѣ́хъ сокро́вище стѧжава́ти, ✻ и҆ нб҃нꙋю сла́вꙋ па́че всѣ́хъ и҆ска́ти.

Воспои́мъ, бра́тїе, пра́здниственнаѧ пѣ́нїѧ, ✻ свѣ́тлѡ торжествꙋ́юще ѡ҆ па́мѧти ст҃и́тельстѣй, ✻ ꙋ҆го́дника бж҃їѧ і҆а́кѡва сладкопѣ́сненнѡ ꙋ҆бл҃жа́юще, ✻ и҆ къ немꙋ̀ ꙋ҆се́рднꙋю мл҃твꙋ возносѧ́ще: ✻ во є҆́же ꙋ҆бл҃готвори́тисѧ ѡ҆жесточє́нными ср҃цемъ на́шымъ, ✻ и҆ просвѣти́тисѧ ѡ҆мрачє́нными ѻ҆чесє́мъ на́шымъ: ✻ ꙗ҆́кѡ да гдⷭ҇а чистосерде́чнѡ воспрїи́мемъ, ✻ и҆ ꙗ҆́снѡ є҆го̀ созерца́емъ.

Собо́ръ ст҃ы́хъ і҆ера́рхѡвъ се́рбскихъ, ✻ дне́сь на нб҃сѣ́хъ свеселѧ́етсѧ, ✻ прїе́млѧ во своѐ сосло́вїе є҆́ще є҆ди́наго дх҃оно́снаго бл҃горо́дника: ✻ на земли́ же ст҃ѣ́йшаѧ патрїа́рхїа пе́шьскаѧ є҆го̀ воспѣва́етъ, ✻ и҆ ча̑да своѧ̀ созыва́етъ къ прославле́нїю па́мѧти є҆гѡ̀ въ ст҃ы́хъ, ✻ и҆ къ бл҃годаре́нїю бг҃а ѡ҆ вели́кихъ мл҃тей, ✻ и҆́хже на́съ ѻ҆ц҃е́мъ на́шымъ і҆а́кѡвомъ сподо́би.

Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

И светитеља 5, глас 4.
Подобан: **К**ао храбра ...

Диван је Бог у светима Својим,*[2] * који их из нараштаја у нараштај јавља, * и *[према]* народу је своме благонаклон;*[3] * тако и овог светитеља, * оца нашег Јакова, * на престо светог Саве постави, * да Црквом Његовом прав*[илн]*о управља; * и лепотом свештених врлина украси, * да народ Његов у науци Божанској васпитава, * и да се за земљу Србску непрестано моли.

Борче против нереда неклонули, * и духовног прегнућа делатниче неуморни; * првосветитељу, смиреноумља испуњени, * и наставниче, благонаравношћу улепшани; * властеле и властели[чи]ха̄*[4] мудри прекоритељу, * себара и меропаха*[5] дарежљиви родитељу; * архипастиру Србски, Јакове богомудри, * не престај да се молиш за нас пред Господом.

Небеских двор(ов)а становниче, * и земаљских душа брижниче: * који на паству своју милостивно погледаш, * и прозбе њене чедољубиво примаш; * и очи своје свагда за њу ка Господу подижеш, * и за свако добро њено се молиш; * научи и нас, првојерарше, оче Јакове, * да на небесима ризницу стичемо, * и (да) небеску славу пре свега иштемо.*[6]

Успојмо, браћо, празнична певања, * светло торжествујућ(и) о (с)помену светитељском, * угодника Божијег Јакова слаткопесмено ублажавајућ(и), * и (к) њему усрдну молитву узносећ(и): * да се ублаготворе окорела срца наша, * и да се просветле *[п]*омрачене очи наше; * тако да Господа чистосрдачно примимо, * и да Га јасно созерцавамо.

Сабор светих јерараха Србских, * данас се на небесима заједно весели, * примајућ(и) у своју дружину још једног духоносног благородника; * а на земљи га најсветија Патријаршија Пећска опева, * и чеда своја сазива на прослављање (с)помена му међу светима, * и на благодарење Богу за велике милости, * којих нас је кроз оца нашег Јакова удостојио. Слава ... глас 6:

---

[2]* Пс. 67,36а.
[3]* Пс. 149,4.
[4]* виши друштвени сталежи у средњевековној Србији.
[5]* нижи друштвени сталежи у средњевековној Србији.
[6]* ср. Мт. 6,33; Лк. 12,31.

Ст҃ѣ́йшаѧ цр҃кве се́рбскаѧ, ✻ свѣ́тлостїю дне́сь ве́лїею ѡ҆блиста́ннаѧ, ✻ ликꙋ́й ѡ҆ приспѣ́вшей па́мѧти первосвѧ́тителѧ своегѡ̀: ✻ жи́ческаѧ ла́вре, ✻ *царевѣнча́ннаѧ и҆ седмовра̑тнаѧ,*[7] ✻ пра́зднствомъ є҆гѡ̀ возра́дꙋйсѧ ✻ прїе́млющи стека́ющихсѧ на ст҃и́тельское торжествѡ̀: ✻ стꙋдени́ческаѧ ла́вре, ✻ ст҃осꙋ́мешо́н[ов]скаѧ и҆ ст҃оса́ввскаѧ, ✻ бл҃гохва́льными пѣ́сньми воспра́зднꙋй бл҃годѣ́телѧ и҆ попечи́телѧ своего̀: ✻ пе́щьскаѧ патрїа́рхїе, ✻ ст҃опрїе́мнаѧ и҆ ст҃охрани́тельнаѧ,*[8] ✻ ра́дꙋйсѧ є҆щѐ є҆ди́номꙋ ᲂу҆ча́стникꙋ се́рбскагѡ собо́ра ст҃и́тельскагѡ: ✻ хра́мы ст҃і́и и҆ ст҃ї́е́нныѧ ѻ҆би́тели, ✻ совокꙋпле́нїѧ празднолю̑бнаѧ и҆ мно́жества бл҃гоговѣ́йнаѧ, ✻ бл҃гтїю ст҃а́гѡ дх҃а бг҃ообра́ннаѧ, ✻ се́рбскихъ земе́ль ст҃ѣ́йшаго а҆рхїеп҃копа, ✻ ѻ҆ц҃а̀ сего̀ на́шегѡ і҆а́кѡва согла́снѡ просла́вите, ✻ и҆ хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ, бл҃годѣ́телю на́шемꙋ, ✻ того̀ ра́ди досто́йнꙋ хвалꙋ̀ принеси́те, ✻ крѣ́пость бо мл҃твами є҆гѡ̀ на́мъ подава́етъ, ✻ и҆ лю́ди своѧ̑ ми́ромъ бл҃гвѧ́етъ.

И҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ то́йже. [І҆ѡа́нна мона́ха]:

Да ѿве́рзетсѧ две́рь нб҃наѧ дне́сь: ✻ безнача́льное бо сло́во ѻ҆́чее, ✻ нача́ло прїи́мъ подъ лѣ́ты, ✻ не ѿстꙋ́пль своегѡ̀ бж҃тва̀, ✻ ѿ дв҃ы ꙗ҆́кѡ мл҃нецъ четыредесѧтодне́венъ, ✻ мт҃рїю во́льнѣ прино́ситсѧ въ цр҃ковь зако́ннꙋю: ✻ и҆ сего̀ на рꙋ́ки прїе́млетъ ста́рецъ, ✻ ѿпꙋсти̑, зовы́й, раба̀, вл҃ко, ✻ и҆́бо ѻ҆́чи мои̑ ви́дѣста сп҃се́нїе твое̑. ✻ прише́дый въ мі́ръ сп҃сти̑ ро́дъ чл҃вѣ́чь, ✻ гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Вхо́дъ. Прокі́менъ дне̑. И҆ чте́нїѧ г҃ ст҃и́тельскаѧ.

На лїтї́и: стїхи́ра хра́ма [а҆́ще хо́щеши]:

И҆ стїхи̑ры пра́здника, самогла̑сны: Гла́съ а҃. [І҆ѡа́нна мона́ха]:

Дне́сь дре́вле мѡѷсе́ю въ сїна́и зако́нъ пода́вый, ✻ закѡ́ннымъ повинꙋ́етсѧ велѣ́нїемъ, ✻ на́съ ра́ди, ꙗ҆́кѡ мл҃рдъ, по на́мъ бы́въ. ✻ ны́нѣ чи́стый бг҃ъ, ꙗ҆́кѡ ѻ҆тро̑ча ст҃о, ✻ ложесна̑ разве́рзъ чи́стыѧ, себѣ̀ самомꙋ̀ ꙗ҆́кѡ бг҃ъ прино́ситсѧ, ✻ зако́нныѧ клѧ́твы свобожда́ѧ, ✻ и҆ просвѣща́ѧ дꙋ́шы на́шѧ.

Гла́съ в҃. [А҆ндре́а пи́рра]:

---

[7]* моје новокованице, изведене од тога што су се у Жичи помазивали (венчавали на царство) Српски краљеви и цареви; њих укупно седам (колико је и врата на њој), по народном предању.

[8]* моја новокованица, изведена од тога што је манастир Пећске Патријаршије примио у себе и чува кивоте и мошти многих Српских првосветитеља – архиепископа и патријараха.

Најсветија Црково Српска, * светлошћу данас великом облистана, * ликуј о приспелом (с)помену првосветитеља свога; * Жичка лавро, * царовенчана и седмовратна, * празником његовим се обрадуј * примајућ(и) оне који се стичу на светитељско торжество; * Студеничка лавро, * Светосимеон(ов)ска и Светосавска, * доброхвалним песмама успразнуј добротвора и брижника свога; * Пећска Патријаршијо, * светопримна и светочуварна, * радуј се још једном учеснику Српског сабора светитељског; * храмови свети и свештене обитељи, * скупови празникољубни и мноштва доброверна, * благодећу Светог Духа Богосабрана, * Српских земаља најсветијег архиепископа, * оца овог нашег Јакова сагласно прославите, * и Христу Богу, Добротвору нашем, * због њега достојну хвалу принесите, * јер нам снагу молитвама његовим даје, * и народ свој миром благосиља.*[9]

И сада ... Празника, глас исти. [Јована монаха]:

Да се данас отвори двер небеска, * јер се безпочетни Логос Очев, * који почетак прими у времену, * не одступајућ(и) *[од]* свог Божанства, * од Матере Дјеве као Дет(енц)е 40-одневно * *[добро]*вољно доноси у храм по Закону, * и на руке Га прима старац узвикујућ(и): * „Отпусти, слугу *[свога]*, Владико, * јер очи моје видеше Спасење Твоје. * Господе слава Т(еб)и, * који си дошао у свет да спасеш род човечији.

Вход. Прокимен дана. И 3 читања светитељска.

На Литији: стихира храма [ако хоћеш];
И стихире Празника, самогласне:

Глас 1. [Јована монаха]:

Данас Онај који у давнини Мојсеју на Синају Закон дао, * *[сам]* се повинује Законским заповестима, * нас ради, као милосрдан, постав(ши) као ми. * Сада чисти Бог, као Дет(енц)е свето, * бедра отворив(ши) Чисте, себи се самом као Бог приноси, * *[од]* клетве Законске *[нас]* ослобађајућ(и), * и душе наше просвећујућ(и).

Глас 2. [Андреја Пир*[ског]*а]:

---

[9]* ср. Пс. 28,11.

Ѿмꙋ́же вы́шнїи слꙋжи́телїе съ тре́петомъ мо́лѧтсѧ, ✻ до́лꙋ ны́нѣ
сꙋ́мешо́нъ ве́щными рꙋка́ми прїе́мъ, ✻ бг҃а чл҃вѣ́кѡмъ соедини́тисѧ
проповѣ́да, ✻ и҆ чл҃вѣ́ка нб҃на бг҃а ви́дѧй, ✻ ѿлꙋча́ѧсѧ сꙋ́щихъ на землѝ
ра́достнѡ взыва́ше: ✻ и҆́же во тьмѣ̀ сꙋ́щымъ невече́рнїй свѣ́тъ ѿкрыва́ѧй,
✻ гдⷭ҇и, сла́ва тебѣ̀.

Ѳстїхи́ры ст҃и́телѧ, гла́съ г҃:

Прїиди́те дне́сь, вѣ́рныхъ собра̑нїѧ, ✻ совокꙋ́пльшесѧ во ст҃ы̑ѧ хра́мы,
✻ воспои́мъ срѣ́тенїйскаѧ попра́здниственнаѧ пѣ̑нїѧ, ✻ и҆ вкꙋ́пѣ
соверши́мъ ст҃и́тельскаѧ послѣ̑дованїѧ, ✻ пѣ́сньми бл҃гостро́йными
хва́лѧще: ✻ въ і҆ера́рсѣхъ се́рбскихъ просїѧ́вша, ✻ і҆а́кѡва, а҆рхїепⷭ҇кпа
чⷭ҇тнѣ́йша, ✻ ѡ҆би́димыхъ ᲂу҆тѣше́нїе и҆ ѡ҆ѕлобле́емыхъ застꙋпле́нїе, ✻
землѝ се́рбскїѧ похвале́нїе, ✻ и҆ всегѡ̀ ро́да на́шегѡ ᲂу҆добре́нїе: ✻
всемл҃тиваго бг҃а недрема́нно молѧ́ща, ✻ на́мъ, праздноле́бцемъ свои́мъ
дарова́ти: ✻ ми́ръ и҆ ве́лїю мл҃ть. Гла́съ д҃:

Въ домꙋ̀ бж҃їи процвѣ́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ бл҃гоплодови́таѧ ма́слина, ✻ плоды̑
до́брыми и҆спо́нивъ вѣ̑тви своѧ̑: ✻ и҆ мно́жествомъ добродѣ́телей
ᲂу҆краси́всѧ, ✻ ѻ҆́чествꙋ своемꙋ̀ свѣ́тлѡ возсїѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ всѧ̑ ѻ҆кре́стныѧ
страны̑ ѡ҆блиста́лъ є҆сѝ: ✻ за трꙋды̑ своѧ̑ воздадѐ ти сѧ досто́йнаѧ мзда̀,
✻ и҆ вхо́дъ въ небе́сныѧ ѻ҆би́тели. ✻ и҆дѣ́же, ст҃ѣннонача́льниче і҆а́кѡве, ✻
хрⷭ҇тꙋ̀ бг҃ꙋ всегда̀ моли́сѧ, ✻ на́мъ, ча́дѡмъ твои́мъ дарова́ти: ✻ къ бг҃ꙋ
примире́нїе и҆ междоꙋсо́бное бл҃говоле́нїе. Гла́съ є҃:

Ра́дꙋйсѧ, і҆а́кѡве всебл҃же́нне, ✻ ст҃и́телей се́рбскихъ вели́кое ᲂу҆краше́нїе,
✻ догма́тѡвъ цр҃ко́вныхъ и҆звѣ́стное ᲂу҆твержде́нїе, ✻ немощны́хъ
поможе́нїе и҆ скорбѧ́щихъ ᲂу҆тѣше́нїе, ✻ мл҃твенниче те́плый въ нꙋ́ждахъ
сꙋ́щымъ, ✻ тьмꙋ̀ житє́йскагѡ малодꙋ́шїѧ разгонѧ́й, ✻ и҆ къ
нешꙋрева́емомꙋ приста́нищꙋ сп҃се́нїѧ ✻ мл҃твами свои́ми наставлѧ́й. ✻
тѣ́мъ, ст҃ѣннота́инниче і҆а́кѡве, ✻ гдⷭ҇ꙋ бг҃ꙋ при́снѡ моли́сѧ, ✻ на́мъ,
сро́дникѡмъ твои́мъ дарова́ти: ✻ въ вѣ́рѣ ѻ҆́честѣй бл҃гостоѧ́нїе ✻ и҆ ѿ
всѧ́кихъ бѣ́дъ и҆збавле́нїе. Гла́съ ѕ҃:

Онога Коме се горе служитељи с трепетом моле, * сада доле Симеон у овештале руке прима, * *[као]* Бога који се с људима сјединио исповеда, * и небеског Бога *[као]* човека гледа; * растављајућ(и) се *[од]* овог земљаљског, радосно кличе: * Господе, слава Теби, * који онима у тами невечерњу светлост откриваш.

Стихире светитеља, глас 3:

Ходите данас, сабрања верних, * сакупив(ши) се у свете храмове, * успојмо Сретењска попразнична певања̄, * и уједно с(а)вршимо светитељска последовања̄, * песмама благостројним хвалећ(и): * међу јерарсима Србским просијалог, * Јакова архиепископа најчаснијег, * онеправђених утеху и злостављаних заштиту, * земље Србске похвалу, * и свега *[на]*рода нашег улепшање: * који свемилостивог Бога недремв*(ль)*иво моли, * да нама, празникољубцима својим дарује: * мир и велику милост. Глас 4:

Чудому Божијем си процвао као веома плодна маслина, * плодовима добрим испунив(ши) гране своје; * и мноштвом врлина украсив(ши) се, * отаџбини својој си светло засијао, * и све (си) околне земље облистао; * за труд(ов)е твоје даде ти се достојна плата, * и улазак у небеске обитељи. * Тамо, свештеноначалниче Јакове, * Христу Богу свагда моли се, * да нама, чедима твојим дарује: * мир с Богом и добру вољу међу собом. Глас 5:

Радуј се, Јакове свеблажени, * светитеља Србских велико украшење, * догмата Црквених сигурно утврђење, * немоћних помоћи и невољних утехо; * молитвениче топли онима у тескобама, * који таму животног малодушја разгониш, * и ка небурном пристанишу спасења * молитвама својим водиш. * Зато, свештенотајниче Јакове, * Господу Богу увек моли се, * да нама, с*[уна]*родницима твојим дарује: * у вери отачкој добро стајање * и од свак*[акв]*их беда избављење. Глас 6:

Сти́телю бж҃їй, ѻ҆ч҃е і҆а́кѡве, приснопа́мѧтне, ✻ главѡ̀ преѡсѧще́ннаѧ и҆ цѣвни́це дх҃о́внаѧ, ✻ ѻ҆ч҃ескихъ преда́нїй недрема́нный храни́телю, ✻ и҆ цр҃ко́вныхъ пра̑вилъ то́щный блюсти́телю: ✻ мона́шествꙋющихъ бл҃гоискꙋ́сный наставі́телю, ✻ и҆ скорбѧ́щихъ те́плый ᲂу҆тѣ́шителю: ✻ моли́сѧ вы́нꙋ ко гдⷭ҇ꙋ, ✻ и҆ на́мъ, почита́телемъ твои̑мъ, ✻ ѿ всѧ́кихъ ѡ҆бстоѧ́нїй вра́жїихъ и҆зба́витисѧ ✻ и҆ бл҃гоꙋгѡ́днымъ къ немꙋ̀ ѡ҆брѣсти́сѧ.

Гла́съ з҃:

Похвала́ми бл҃гопѣ́сненными, ѳ҃! вѣ́рнїи, ✻ прїиди́те, ᲂу҆бл҃жи́мъ ст҃и́телѧ і҆а́кѡва, ✻ первоїера́рха се́рбскаго и҆ па́стырѧ вели́каго, ✻ и҆збра́нъ бо сосꙋ́дъ ст҃а́гѡ дх҃а содѣ́лавшасѧ, ✻ и҆ ѿонꙋ́дꙋже дрꙋ́гъ бж҃їй наречесѧ, ✻ и҆ къ собо́рꙋ ст҃ы́хъ ѻ҆тє́цъ приложи́сѧ: ✻ ны́нѣ же мо́литсѧ ѡ҆ ми́рѣ и҆ бл҃годе́нствїи ро́дꙋ на́шемꙋ, ✻ ѡ҆ побѣ́дѣ на врагѝ и҆ пребыва́нїи, ✻ въ вѣ́рѣ преспѣ́ѧнїи и҆ во всемъ бл҃госпѣше́нїи. Сла́ва, гла́съ и҆:

Прїиди́те дне́сь, собо́ри се́рбстїи, ✻ бл҃гочⷭ҇тивѧѧ мно́жества мона́шествꙋющихъ и҆ мі́рствꙋющихъ, ✻ собере́мсѧ ѡ҆ па́мѧти вели́кагѡ ст҃и́телѧ ✻ і҆а́кѡва а҆рхїепⷭ҇кпа се́рбскагѡ и҆ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ, ✻ и҆ принесе́мъ є҆мꙋ̀ бл҃гопохва̑льнаѧ пѣ̑нїѧ и҆ пѣ́снєннаѧ плетє́нїѧ: ✻ сла́вѧще вои́стиннꙋ то́чна и҆справи́телѧ всѧ́кїѧ ча́сти зако́ннагѡ преда́нїѧ, ✻ и҆ до́бра ревни́телѧ пре́жде бы́вшихъ є҆мꙋ̀ ст҃и́телей, ✻ во всемъ до́брѣйшемъ ꙗ҆́же ви́дѣ ᲂу҆ ни́хъ, ✻ и҆ ка́кѡ всѧ́къ ѿ ни́хъ трꙋжда́шесѧ ѡ҆ ᲂу҆множе́нїи бг҃ода́нныхъ тала́нтѡвъ: ✻ подви́жника во всѧ́цѣмъ до́брѣмъ дѣ́лѣ не ѡ҆слабля́ща, ✻ и҆ дѣ́лательника къ бо́льшемꙋ совершенствꙋ́ нетрꙋ́днѡ восходѧ́ща, ✻ чⷭ҇тнѡ и҆ прⷭ҇внѡ жи́тельствꙋѧ, ✻ и҆ въ до́брыхъ по́двизѣхъ ше́ствꙋѧ, ✻ невреждє́нно хрⷭ҇тїа́нское ᲂу҆че́нїе сохранѧ́ѧ, ✻ и҆ цр҃ко́вныѧ ᲂу҆ста́вы въ недви́жимѣмъ ᲂу҆твержде́нїи соблюда́ѧ, ✻ и҆ въ бла́зѣй наде́ждѣ сп҃се́нїѧ пребыва́ѧ: ✻ мнѡ́гїѧ же и҆ны̑ѧ трꙋды̀ во дне́хъ свои́хъ поло́жша и҆ прине́сша, ✻ прⷭ҇то́лъ ст҃и́телѧ са́ввы ше́сть лѣ́тъ придержа́ѧ, ✻ и҆ ст҃ѡ житїѐ своѐ ѡ҆ гдⷭ҇ѣ соверши́въ, ✻ собо́рꙋ бг҃опризна́тыхъ а҆рхїерє́й совокꙋпи́сѧ. ✻ тѣ́мже, па́мѧть є҆гѡ̀ свѣ́тлѡ пра́здꙋюще, ✻ и҆ въ мл҃твахъ и҆́мѧ є҆гѡ̀ взыва́юще, ✻ просла́вльша є҆го̀ хрⷭ҇та̀ бг҃а мо́лимъ: ✻ тогѡ̀ мл҃твами ✻ дарова́ти на́мъ ми́ръ и҆ ве́лїю мл҃ть.

И҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ то́йже [А҆ндре́а кри́тскагѡ]:

Светитељу Божији, оче Јакове, незаборавни, * главо преосвештена и свирало духовна, * отачких предања недрем(љ)иви чувару, * и Црквених правила брижљиви држатељу; * монахујућих веома искусни управитељу, * и невољних топли утешитељу; * моли се једнако пред Господом, * да се и ми, поштоваоци твоји, * од св(ак*[акв]*)их напада(ја) вражијих избавимо * и да се благоугодни пред Њим нађемо. Глас 7:

Похвалама благопесменим, о! верни, * ходите, ублажимо светитеља Јакова, * првојерарха Српског и пастира великог, * јер се из(а)браним сасудом Светога Духа начини, * и отуда се пријатељем Божијим назва, * и сабору се светих отаца приложи; * а сада се моли за мир и добре дане *[на]*роду нашем, * за победу над непријатељима и опстанак, * напредак у вери и добар успех у свему. Слава ... глас 8:*[10]

Ходите данас, сабори Српски, * побожна мноштва монаха и мирјана, * саберимо се о (с)помену великог светитеља * Јакова архиепископа Српског и оца нашег, * и принесимо му благопохвална певања и песмена плетења: * славећ(и) уистину тачног управитаља сваког дела законског предања, * и доброг ревнитеља пре њега бивших светитеља̄ * у свему добром што виде код њих, * и како се свако од њих трудио на умножењу богоданих таланата; * подвижника који у сваком добром делу не (о)слаби, * и делатника који ка већем савршенству неуморно усходи, * часно и праведно животујућ(и), * и у добрим подвизима ходећ(и), * неповређено хришћанско учење чувајућ(и), * и црквене уставе у непоколебивом утврђењу држећ(и), * и у доброј нади спасења пребивајућ(и); * који и многе друге трудове у дане своје положи и принесе, * престо светитеља Саве шест година придржавајућ(и); * и свето живот свој у Господу завршив(ши), * збору се од Бога признатих*[11] архијереја прибр*[ој]*а. * Стога, (с)помен му светло празнујућ(и), * и у молитвама име му зазивајућ(и), * Христа Бога који га прослави молимо: * да нам његовим молитвама, * дарује мир и велику милост. И сада ... Празника, глас исти [Андреја Критског]:

---

[10]* при састављању коришћени делови кратког житија, издање: ***„Данилови настављачи (Данилов ученик, други настављачи Даниловог зборника)“***, приредио проф. д-р Гордон Мак Данијел (данашња језичка верзија: проф. д-р Лазар Мирковић), Просвета и ССК, Београд 1989. г. стр. 124.

[11]* ср. Мт. 10,32; Лк, 12,8.

И҆же на херуві́мѣхъ носи́мый ⁘ и҆ пѣва́емый ѿ серафі̑мъ, ⁘ дне́сь въ
бж҃твенное ст҃и́лище по зако́ну приноси́мь, ⁘ на ста́рческихъ ꙗ҆́кѡ на
пр҃то́лѣ сѣди́тъ ру́ка́хъ: ⁘ и҆ ѿ і҆ѡ́сифа прїе́млетъ да́ры бг҃олѣ́пнѡ, ⁘ ꙗ҆́кѡ
сꙋпру́гъ го́рличицъ, несквѣ́рную цр҃ковь, ⁘ и҆ ѿ ꙗ҆зы̑къ новоизбра̑нныꙗ
лю́ди: ⁘ голубі̑на же два̀ птенца̑, ⁘ ꙗ҆́кѡ нача́льникъ ве́тхагѡ же и҆
но́вагѡ. ⁘ є҆́же къ немꙋ̀ ѡ҆бѣща́нїѧ сѝмеѡ́нъ коне́цъ прїе́мъ, ⁘ бл҃гвѧ̀ дв҃ꙋ
мр҃ію бц҃ꙋ, ⁘ ст҃рте́й ѻ҆́бразы и҆́же и҆зъ неѧ̀ провозгласѝ, ⁘ и҆ ѿ негѡ̀
проша́ше ѿпꙋще́нїѧ, вопїѧ̀: ⁘ ны́нѣ ѿпꙋсти́ мѧ, вл҃́ко, ⁘ ꙗ҆́коже пре́жде
возвѣсти́ ми: ⁘ ꙗ҆́кѡ ви́дѣхъ тѧ̀, первовѣ́чнаго свѣ́та, ⁘ и҆ сп҃са гдⷭ҇а
хр҃тоименѝтымъ лю́демъ.

На стїхо́внѣ: стїхѝры, гла́съ в҃.

Пс҃: Дѡ́ме є҆вфра́дѡвъ:

Дѡ́мъ ст҃а́гѡ дх҃а и҆ сто́лпъ правосла́вїѧ, ⁘ ст҃и́телємъ бл҃гопохвале́нїе ⁘
и҆ ст҃ї́е́нникѡмъ бл҃гоукраше́нїе: ⁘ і҆а́кѡва а҆рхїеп҃кпа дне́съ восхва́лимъ,
⁘ и҆ па́мѧтъ є҆гѡ̀ просла́вимъ.

Стїхъ: Ст҃ї́е́нницы твоѝ ѡ҆блекꙋ́тсѧ въ пра́вдꙋ, ⁘ и҆ прп҃бнїи твоѝ
возра́дꙋютсѧ.

Дѡ́мъ мл҃тей нескꙋ́дныхъ є҆сѝ, ⁘ и҆ сокро́вище неизчерпа́емыхъ
щедрѡ́тъ: ⁘ и҆́хже всегда̀ сподобля́емсѧ, ⁘ мл҃твами твои́ми ко гдⷭ҇ꙋ,
⁘ і҆а́кѡве преѡсвѧще́нне и҆ присноблѧ́же́нне.

Стїхъ: Чтна̀ предъ гдⷭ҇емъ ⁘ сме́рть прп҃бныхъ є҆гѡ̀.

Дѡ́мъ тамѝ не подкопа́емый є҆сѝ, ⁘ и҆ бла́го крадо́мыми не
восхища́емое: ⁘ крѣ́пкое ѡ҆гражде́нїе и҆ на врагѝ ѡ҆долѣ́нїе, ⁘ і҆а́кѡве,
і҆ера́рше къ бг҃ꙋ бл҃гопрїѧ́тне. Сла́ва, гла́съ то́йже:

Дѡ́ме бг҃овѣнча́нныхъ и҆ бг҃опросла́вленныхъ се́рбскихъ гла́въ, ⁘ ны́нѣ
ликꙋ́й и҆ весели́сѧ, ⁘ и҆́бо приспѣ̀ всечтно́е ст҃и́тельское торжество̀ ⁘
бг҃оно́сца і҆а́кѡва, а҆рхїеп҃кпа се́рбскагѡ, ⁘ добродѣ́тельми и҆ бл҃годѣѧ́ньми
свои́ми тѧ̀ ѹ҆краси́вша: ⁘ лю́ди же твоѧ̑ на пꙋ́ть бг҃овѣ́дѣнїѧ
бл҃гонаста́вивша, ⁘ и҆ ꙗ҆́кѡ невѣ́стꙋ всѧ́кою добро́тою преꙋкраше́ннꙋю ко
хр҃тꙋ̀ и҆зве́дша. ⁘ тогѡ̀ мл҃твами, ꙗ҆́кѡ мл҃рдъ, ⁘ сп҃сѝ, гдⷭ҇и, и҆ поми́лꙋй
дꙋ́шы на́шѧ. И҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ то́йже. [Ге́рманово]:

Онај кога носе херувими * и кога *[о]*певају серафими, * данас се у Божанско светилиште по Закону доноси, * на старачким рукама као на престолу седи, * и од Јосифа богоприличне дарове прима: * пар грлица, као нескверну цркву * и од незнабожаца новоиз(а)брани народ: * два голубића,*[12] као Началник и Старог и Новог *[Завета]*. * *[а]* Симеон обећање краја свога примив(ши), * благосиљајућ(и) Дјеву Марију Богородицу, * наговештава јој видове страдања Онога који је од Ње, * а од Њега моли отпуст, вапијућ(и): * „Сада ме отпусти, Владико, * као што си ми раније објавио, * јер видех Тебе, првовечну Светлост, * и Спас*[итељ]*а и Господа Христоимен(ит)ог народа“.

На стиховње: стихире, глас 2.

Подобан: Доме Евфратов ...

Дом Светог Духа и стуб Православља, * светитељима добру похвалу * и свештеницима добри украс; * Јакова архиепископа данас усхвалимо, * и (с)помен му прославимо.

Стих: Свештеници ће се Твоји обући у правду, * и преподобни ће се Твоји обрадовати.*[13]

Дом (је)си неоскудних мило̄сти, * и ризница неизцрпних милосрђа̄; * којих се свагда удостојавамо, * молитвама твојим пред Господом, * Јакове преосвештени и увек блажени.

Стих: Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*[14]

Дом (је)си који лопови не поткопавају, * и благо које крадљивци не отимају; * моћна ограда и пред непријатељима одољење, * Јакове, јерарше пред Богом добро примљени. Слава ... глас исти:

Доме Боговенчаних и Богопрослављених Српских глава,*[15] * сада ликуј и весели се, * јер приспе свечасно светитељско торжество * богоносца Јакова, архиепископа Српског; * који те врлинама и доброчинствима својим украси, * а народ твој на пут Богопознања добро упути, * и као невесту сваком лепотом преукрашену пред Христа изведе. * Његовим молитвама, као милосрдан, * спаси, Господе, и помилуј душе наше. И сада ... Празника, глас исти. [Германово]:

---

[12]* Лк. 2,23-24.

[13]* Пс. 131,9.

[14]* Пс. 115,6.

[15]* мисли се на манастир Жичу као место где су се помазивали (крунисали) Српски краљеви и цареви.

Дне́сь сꙋ́мешо́нъ на рꙋ́ки гдⷭ҇а сла́вы прїе́млетъ, ꙿ є҆го́же подъ мра́комъ пе́рвѣе мѡѷсе́й ви́дѣ, ꙿ на горѣ̀ сїна́йстѣй скрижа̑ли даю́ща є҆мꙋ̀. ꙿ Се́й є҆́сть, и҆́же во прⷪ҇ро́цѣхъ гл҃го́лѧй, ꙿ и҆ зако́на творе́цъ: ꙿ се́й є҆́сть, є҆го́же дв҃дъ возвѣща́етъ, ꙿ и҆́же всѣ̑мъ стра́шный, ꙿ и҆мѣ́ѧй ве́лїю и҆ бога́тꙋю мл҃ть.

На блг҃ве́нїи хлѣ́бѡвъ: тропа́рь ст҃и́телѧ, гла́съ а҃:

Кро́тостїю, смире́нїемъ и҆ бл҃готворе́ньми просїѧ́лъ є҆сѝ, ꙿ и҆ пр҃то́лъ ст҃и́телѧ са́ввы добродѣ́тельми мно́гими ᲂу҆краша́лъ є҆сѝ, ꙿ ѻ҆́че і҆а́кѡве, приснопа́мѧтне, ꙿ цр҃ковь се́рбскꙋю ꙗ҆́кѡ до́брый ко́рмчїй мꙋ́дрѣ и҆справлѧ́лъ є҆сѝ, ꙿ хра́мы бж҃їѧ воздвиза́лъ и҆ ѡ҆бновлѧ́лъ є҆сѝ, ꙿ ѡ҆ монастырѧ́хъ же и҆ мона́шествꙋющихъ до́брѣ попече́нїе и҆мѣ́лъ є҆сѝ: ꙿ тѣ́мъ и҆ мздꙋ̀ трꙋдѡ́въ твои́хъ ѿ гдⷭ҇а воспрїѧ́лъ є҆сѝ, ꙿ и҆ на нб҃сѣ́хъ съ ли̑ки і҆ера́ршескими всели́лсѧ є҆сѝ, ꙿ съ ни́миже непреста́нно мо́лишисѧ ѡ҆ душа́хъ на́шихъ. [Два́жды.]

И҆ тропа́рь пра́здника, гла́съ то́йже:

Ра́дꙋйсѧ, блг҃тнаѧ бц҃е дв҃о, ꙿ и҆зъ тебе́ бо возсїѧ̀ сл҃нце пра́вды, ꙿ хр҃то́съ, бг҃ъ на́шъ, ꙿ просвѣща́ѧй сꙋ́щыѧ во тьмѣ̀: ꙿ весели́сѧ и҆ ты̀, ста́рче пра̑вный, ꙿ прїе́мый во ѡ҆бѣ̑тїѧ свободи́телѧ дꙋ́шъ на́шихъ, ꙿ да́рꙋющаго на́мъ воскр҃нїе. [Є҆ди́ножды.]

НА ᲂу҆́ТРЕНИ.

На Бг҃ъ, гдⷭ҇ь: тропа́рь пра́здника, гла́съ а҃:

Ра́дꙋйсѧ, блг҃тнаѧ бц҃е дв҃о:

Тропа́рь ст҃и́телѧ ѻ҆́бщїй, гла́съ и҃:

Правосла́вїѧ наста́вниче, ꙿ бл҃гоче́стїѧ ᲂу҆чт҃лю и҆ чт҃оты̀, ꙿ вселе́нныѧ свѣти́льниче, ꙿ а҆рхїере́свъ бг҃одх҃новéнное ᲂу҆добре́нїе, ꙿ і҆а́кѡве премꙋ́дре, ꙿ ᲂу҆че́ньми твои́ми всѧ̑ просвѣти́лъ є҆сѝ, ꙿ цѣвни́це дх҃о́внаѧ: ꙿ молѝ хр҃та̀ бг҃а ꙿ сп҃сти́сѧ душа́мъ на́шымъ.

Сла́ва: тропа́рь ст҃и́телѧ, гла́съ а҃:

Кро́тостїю, смире́нїемъ и҆ бл҃готворе́ньми:

И҆ ны́нѣ, пра́здника.

Данас Симеон на руке прихвата Господа славе, * Кога је пређе Мојсеј у *[при]*мраку видео, * када му је на Гори Синајској таблице давао; * Ово је Онај који је кроз пророке говорио, * и *[који је]* Творац Закона; * Ово је Онај Кога је Давид наговештавао; * Онај који је свима диван, * *[и]* који има велику и богату милост.

На благосиљању хлебова: тропар светитеља, глас 1:*[16]

Кротошћу, смирењем и доброчинствима си просијао, * и престо светитеља Саве си врлинама многим украшавао, * оче Јакове, незаборавни; * Црквом Српском (си) као добри крманош мудро управљао, * храмове Божије (си) подизао и обнављао, * а о манастирима и монаштву (си) се добро старао; * зато си плату за труд(ов)е своје од Господа примио, * и на небесима (си) се са зборовима јерарашким населио, * и с њима се непрестано молиш за душе наше. [Два пута.]

И тропар Празника, глас исти:*[17]

Радуј се, благодатна Богородице Дјево, * јер из тебе засија Сунце правде, * Христос, Бог наш, * просвећујућ(и) оне *[који су]* у тами; * весели се и ти, старче праведни, * који си примио у наручје Ослободитеља душа наших, * који нам дарује Васкрсење. [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На **Б**ог (је) Господ ... тропар Празника, глас 1:
Радуј се, благодатна Богородице Дјево ...

Тропар светитеља општи, глас 8:

Православља наставниче, * побожности и чистоте учитељу, * васељене светиониче, * архијерејā богонадахнуто украшење, * Јакове премудри, * учењима си твојим све просвет(л)ио, * свирало духовна; * моли Христа Бога * да спаси душе наше.*[18]

Слава ... тропар светитеља, глас 1:
Кротошћу, смирењем и доброчинствима ...

И сада ... Празника.

---

[16]* састављен заједно са кондаком 14. и 15. септ. 2017. г., а минимално дорађиван 8. апр. 2020. г.
[17]* редакција превода од 15. фебр. а 1995. г. Сретењског тропара (урађена почетком марта 2020. г.).
[18]* по угледу на Теодосијеву Службу свт. Сави I архиеп. Српском, на Јутрењу дајемо и овај општи тропар светитељу.

По а҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́ленъ, гла́съ г҃.
По҃: Бж҃твенныѧ вѣ́ры:

Сто́лпъ цр҃кве ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ оу҆твержде́нїе бл҃гочести́ѧ бы́лъ є҆сѝ: ✻ бг҃овозлю́бленне о҆́че і҆а́кѡве, первосвѧ́тителю се́рбскїй: ✻ правожитїе́мъ свои́мъ всѧ̑ за̑падныѧ концы̀ ѡ҆сїѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ правосꙋ́дїемъ къ ср҃ца́мъ люде́й свои́хъ прилѣпи́лсѧ є҆сѝ: ✻ ны́нѣ же къ хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ дерзнове́нно мо́лишисѧ ✻ ѡ҆ сп҃се́нїи дꙋ́шъ на́шихъ. [Два́жды.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ то́йже.
По҃: Красотѣ̀ дв҃ства твоегѡ̀:

Ѿдв҃ы тѧ̀ воплоще́нна, хр҃тѐ, ✻ ра́дꙋѧсѧ подѧ́тъ сщ҃е́нный сѵ́мешнъ, ✻ ны́нѣ ѿпꙋща́еши, вопїѧ̀, раба̀ твоегѡ̀, вл҃ко: ✻ а҆́нна же непоро́чнаѧ прр҃о́чица и҆ сла́внаѧ ✻ ны́нѣ и҆сповѣ́данїе и҆ пѣ́нїе прино́ситъ тебѣ̀. ✻ мы́ же, жизнода́вче, вопїе́мъ тѝ: ✻ сла́ва та́кѡ бл҃говоли́вшемꙋ.

По в҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́ленъ, гла́съ є҃.
По҃: Собезнача́льное сло́во:

Ꙗ҆́кѡ цр҃твенное цр҃кве оу҆краше́нїе, ✻ и҆ бл҃голѣ́пное ст҃и́телей оу҆добре́нїе: ✻ сщ҃е́нныхъ собѡ́ръ се́рбскихъ нача́льника всѝ восхва́лимъ, ✻ і҆а́кѡва первоїера́рха и҆ оу҆́чителѧ, ✻ наꙋча́етъ бо на́съ тр҃цꙋ ст҃ꙋ́ю чествова́ти, ✻ и҆ бг҃оподо́бное поклоне́нїе є҃й приноси́ти. [Два́жды.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ и҆ подо́бенъ то́йже:

Во хра́мъ прине́слсѧ є҆сѝ, ѻ҆бы́чнаѧ и҆сполнѧ́ѧ, ✻ творе́цъ и҆ вл҃ка и҆ зако́на да́тель, сп҃се: ✻ и҆ на рꙋка́хъ сѵ́мешна бл҃говоле́нїемъ твои́мъ носи́тисѧ пло́тїю, ✻ и҆́же всѣ́мъ стра́шный, ✻ и҆ всю̀ тва́рь содержа́й, ✻ восхотѣ́лъ є҆сѝ, є҆ди́не ще́дре, ✻ свѣ́тъ сво́й всѣ́мъ ѿкры́ти на́мъ.

Полꙋеле́й. Велича́нїе [первосвѧ́тительское]:

Велича́емъ тѧ̀ ✻ первосвѧ́тителю се́рбскїй, ✻ а҆рхїепа̑стве бл҃же́ннѣйшїй і҆а́кѡве: ✻ и҆ чте́мъ ст҃ꙋ́ю па́мѧть твою̀, ✻ ты́ бо мо́лиши за на́съ ✻ хр҃та̀ бг҃а на́шего.

По 1. стихословљу: сједален, глас 3.
Подобан: **Б**ожанске вере ...

Стуб Цркве си се показао, * и утврђење побожности си био; * богољубљени оче Јакове, првосветитељу Српски; * правоживљем својим све си крајеве западне*[19] обасјао, * и правосуђем си за срца народа свога прионуо; * а сада се пред Христом Богом смело молиш * за спасење душа наших. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Празника, глас исти.
Подобан: **К**расоти дјевства твога ...

Тебе Христе од Дјеве оваплоћеног, * радосно свештени Симеон прихвата, кличућ(и): * „Сада отпушташ слугу Твога, Владико“; * а Ана безпрекорна и славна пророчица * сада Т(еб)и исповедање и појање приноси; * а ми Ти Животодавче кличемо: * Слава *[Т(еб)и]* који си тако благо*[из]*волео.

По 2. стихословљу: сједален, глас 5.
Подобан: **С**абезпочетни Логос ...

Као царствено украшење Цркве, * и благољепно улепшање светитеља҃; * свештених зборова Српских началника сви усхвалимо, * Јакова првојерарха и учитеља, * јер нас научава да Тројицу Свету чествујемо, * и да Јој богодолично поклоњење приносимо. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Празника, глас и подобан исти:

Храм си донешен, оно што је по обичају испуњавајућ(и), * Творче и Владико и Законодавче, Спас*[ит]*е*[љу]*; * и на рукама Симеона си благовољењем Твојим телом ношен; * Ти Који си свима диван, * и сву твар држиш, * (ус)хтео си, једини Милосрдни, * да светлост Своју свима нама откријеш.

Полијелеј. Величање [првосветитељско]:

Величамо те * првосветитељу Српски, * архиепископе најблаженији Јакове; * и поштујемо свети (с)помен твој, * јер ти молиш за нас * Христа Бога нашег.

---

[19]* мисли се на Рашку, одн. Српску земљу, која је западно у односу на Јерусалим, термин који се често користи у тзв. српској средњевековној књижевности.

Ѱалóмъ и҆збра́нный: Оу҆слы́шите сі̑а, всѝ ꙗ҆зы́цы:

По полꙋеле́н: сѣда́ленъ, гла́съ д҃.

Пс҃: Ѕкóрѡ предварѝ:

Свѣти́ло немерца́ющее ро́дꙋ своемꙋ̀ є҆сѝ, ✻ и҆ стра́жъ неꙋсы́пный твердыни и҆́стины, ✻ бл҃же́ннѣйшїй і҆ера́рше, ѻ҆ч҃е і҆а́кѡве, ✻ наста́вникъ бл҃гонскꙋ́сенъ животовводѧ́щагѡ пꙋтѝ, ✻ и҆ ᲂу҆ч҃тель премꙋ́дръ слове́съ бж҃твенныхъ. ✻ тѣ́мже, не преста́й воспомина́ѧ на́съ ✻ ꙗ҆́кѡ и҆мѣ́ѧй ве́лїе дерзнове́нїе ко хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ. [Два́жды.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ и҆ подо́бенъ то́йже:

Пло́тїю мл҃нствовавша ѿ неискꙋсомꙋ́жныѧ мт҃ре, ✻ рꙋка́ми ста́рыми твои́ми ѡ҆бѣ́ѧлъ є҆сѝ, сѵ̑мео́не, ✻ хр҃та̀ бг҃а на́шего, ✻ прїѧ́лъ є҆сѝ и҆схо́да ѿвѣ́тъ сла́внѡ, ✻ ᲂу҆лꙋчи́лъ є҆сѝ чꙋде́съ непреста́ннꙋю бл҃гть: ✻ тѣ́мъ тѧ̀ достодо́лжнѡ всѝ сла́вимъ.

Та́же степе́нна: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ д҃-гѡ гла́са.

Прокі́менъ, гла́съ д҃:

Оу҆ста̀ моѧ̀ возгл҃го́лютъ премꙋ́рость, ✻ и҆ поꙋче́нїе ср҃ца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

Сті́хъ: Оу҆слы́шите сі̑а всѝ ꙗ҆зы́цы, ✻ внꙋши́те всѝ живꙋ́щїи по вселе́ннѣй.

Всѧ́кое дыха́нїе: Ст҃о́е є҆ѵ҃ге́лїе ѿ і҆ѡа́нна, зача́ло ѧ҃ѕ [глава̀ і҃,д҃-ѕ҃і].

По и҃-мъ ѱалмѣ̀: стїхи́ра, гла́съ ѕ҃:

Бж҃їихъ ѡ҆бѣтова́нїй снаслѣ́дниче, ✻ и҆ цр҃тва хр҃то́ва прио́бщниче, ✻ гдⷭ҇ь ст҃и́телю, ст҃е і҆а́кѡве, ✻ по призва́нїю твоемꙋ̀ бы́сть и҆ житїе̑ твоѐ: ✻ и҆́бо свѣ́томъ бл҃гти просїѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ сѣди́нами ра́зꙋма всѧ̑ ᲂу҆диви́лъ є҆сѝ, ✻ неѕло́бїемъ и҆ бл҃годꙋ́шїемъ ср҃ца̀ плѣни́лъ є҆сѝ: ✻ па́мѧть твоѧ̀ ч҃тна, ✻ и҆ преставле́нїе твоѐ во ст҃ы́хъ: ✻ молѝ на́мъ бл҃гостоѧ́нїѧ въ правовѣ́рїи ✻ и҆ бл҃гопоспѣше́нїѧ во все́мъ.

Псал(а)м из(а)брани: **П**очујте ово, сви народи ...*[20]

По Полијејеју: сједален, глас 4.
Подобан: **У**брзо нас предухитри ...

Светило (је)си неугасиво *[на]*роду своме, * и стражар неуспав(љ)иви Тврђаве истине,*[21] * најблаженији јерарше, оче Јакове; * наставник доброискусни животоуводног пута, * и учитељ премудри речи божанских. * Стога, не престај да нас се опомињеш, * јер имаш велику смелост пред Христом Богом. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Празника, глас и подобан исти:

[К*ао]* Дет(енц)е телом од неискусомужне Матере, * рукама си стар*[ачк]*им својим обгрлио Симеоне, * Христа Бога нашег; * *[који]* ти допусти да одеш у слави, * и даде *[ти]* непрестану благодат чуд(ес)ā; * зато те достојно дуга сви славимо.

Затим Степена: 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 1:

Уста ће моја говорити премудрост, * и поука срца мога разум.*[22]

Стих: **П**очујте ово сви народи, * *[по]*слушајте сви који живите по васељени.*[23]

Све што дише ... Св. Јеванђеље од Јована, зач. 36 [гл. 10,9-16].

По 50-том псалму: стихира, глас 6:

Божијих обећања санаследниче, * и царства Христова судеониче, * Господњи светитељу, свети Јакове, * по призиву твоме би и живљење твоје; * јер си светлошћу благодати просијао, * и сединама разума све (си) задивио, * незлобивошћу и добродушношћу срца (си) пленио; * (с)помен је твој частан, * и престављење твоје међу светима; * моли нам доброг стајања у правој вери * и доброг напретка у свему.

---

[20]* Пс. 48,2.
[21]* ср. 1. Тим. 3,15.
[22]* Пс. 48,4.
[23]* Пс. 48,2.

Канѡ́нъ пра́здникоу, и҆ два̀ канѡ̑на
ст҃и́телю і҆а́кѡвоу [безъ і҆рмосѡ́въ], а҆рхїеп҃копоу се́рбскомоу.

Канѡ́нъ пра́здникоу, гла́съ г҃, є҆гѡ́же краегранє́сїе:
Хр҃та̀ ра́достнѣ ста́рецъ ѡ҆бѣ́млетъ.
[Творе́нїе гдⷭ҇и́на космы̀.]

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Сꙋ́шꙋ глꙋбороди́тельнꙋю зе́млю сл҃нце наше́ствова и҆ногда̀, ✻ ꙗ҆́кѡ стѣна́ бо ѡ҆гꙋстѣ̀ ѻ҆бапо́лы вода̀, ✻ лю́демъ пѣшеморехода́щымъ и҆ бг҃оугодно поѭ́щымъ: ✻ поимъ гдⷭ҇еви, сла́вно бо просла́вися.

Да ка́плютъ во́дꙋ ѻ҆́блацы, ✻ сл҃нце бо на ѻ҆́блацѣ ле́гцѣ носи́мо наста́ло є҆́сть, ✻ на нетлѣ́ннꙋю рꙋкꙋ̀, ✻ хр҃то́съ въ цр҃кви ꙗ҆́кѡ мл҃нецъ. ✻ тѣ́мже, вѣ́рнїи, возопїи́мъ: ✻ поимъ гдⷭ҇еви, сла́вно бо просла́вися.

Крѣпи́теся, рꙋ́цѣ сꙋмеѡ́ни ста́ростїю ѡ҆сла́бленнїи, ✻ лы́ста же претрꙋждє́нна ста̑рча ✻ правобыстрѡ̀ дви́житася хр҃тꙋ̀ на срѣ́тенїе, ✻ ли́къ со безпло́тными соста́вльше: ✻ поимъ гдⷭ҇еви, сла́вно бо просла́вися.

Ра́зꙋмомъ просте́рта́я нб҃са̀, весели́теся, ✻ и҆ ра́дꙋйся, землѐ, ✻ и҆зъ пребж҃твенныхъ бо нѣ́дръ хитре́цъ проше́дъ хр҃то́съ, ✻ мт҃е́рїю дв҃ою бг҃ꙋ ѻ҆цꙋ̀ прино́сится мл҃нецъ, ✻ и҆́же пре́жде всѣ́хъ: ✻ сла́вно бо просла́вися.

Канѡ́нъ а҃-й ст҃и́телю, гла́съ и҃,
є҆гѡ́же краегранє́сїе [въ тропарѣ́хъ]:
С[вя]ти́теля і҆а́кѡва п[ѣ́]сн[ен]но почти́мъ.

Въ бг҃оро́дичнахъ же: [Составле́нїе:] З[о]ра́стово.*[24]

Пѣ́снь а҃. [І҆рмо́съ:

Во́дꙋ проше́дъ, ꙗ҆́кѡ сꙋ́шꙋ, ✻ и҆ є҆гѵ́петскагѡ ѕла̀ и҆збѣжа́въ, ✻ і҆и҃льтѧ́нинъ вопїѧ́ше: ✻ и҆зба́вителю и҆ бг҃ꙋ на́шемꙋ поимъ.]

Припѣ́въ: Первост҃и́телю, ѻ҆́ч҃е і҆а́кѡве, молѝ бг҃а ѡ҆ на́съ!

---

[24]* настао почетком априла 2020. г. дописивањем и прерадом делова 2. Канона из Опште службе српском [прво]светитељу и учитељу [архиепископу или патријарху], одн. из Службе сабору српских просветитеља̄ и учитеља̄ (30. августа).

Канон Празнику, и два канона
светитељу Јакову [без ирмосā], архиеп. Српском.

Канон Празнику, глас 3, коме је акростих:
Христа радосно старац грли.
[Творење господина Козме.]*[25]

Песма 1. Ирмос:

Пресушену дубину земље сунце пређе некада, * јер се у зид згусну с обе стране вода, * пред народом који пешке морем хођаше и богоугодно појаше: * Пој̑мо Господу, јер се славно прослави.*[26]

Да вода капље из облакā, * јер *[као]* Сунце на облаку лаком ношено, * *[и]* на непорочним рукама, * јави се Христос у храму као Дет(енц)е. * Стога, верни, узвикнимо: * Пој̑мо Господу, јер се славно прослави.

Укрепите се руке Симеонове од старости ослабљене, * а ноге преуморне старачке * свебрзо се *[по]*крените у сусрет Христу, * збор са безтелеснима саставив(ши): * Пој̑мо Господу, јер се славно прослави.

Веселите се мудрошћу *[рас]*простртa небеса, * и радуј се, земљо, * јер из надбожанских недара као Уметник, прошав(ши) Христос, * од Мајке Дјеве се приноси Богу Оцу *[као]* Дет(енц)е, * Он који је пре свега; * јер се славно прослави.

Канон 1. светитељу, глас 8,
коме је акростих [у тропарима]:
С[ве]титеља Јакова п[е]см[е]но пошт[у]ј[е]м[о].

А у богородич(а)нима: [Састављање:] З(о)растово.

Песма 1. [Ирмос:

Прешав(ши) воду као суво, * и египатско избегав(ши) зло, * Израилац клицаше: * Певајмо Избавитељу и Богу нашем!]*[27]

Припев: **П**рвосветитељу, оче Јакове, моли Бога за нас!

---

[25]* превод Сретењског канона урађен почетком априла 2020. г.
[26]* редакција превода од 28. јануара 1994. г. Сретењских ирмосā (урађена 27. марта 2020. г.).
[27]* незнатна редакција превода од 5. децембра 1994. г. Ирмосā (урађена јануара 2019. г.)

Свѧщенноначáльника и҆ первосвѧ҆тѝтелѧ сéрбскаго, ꙋ҆ ї҆áкѡва преѡсвѧщéннаго, пѣ́сньми почтѝмъ, ꙋ҆ ѻ҆́бразъ бо є҆́сть бж҃твеннагѡ смотрéнїѧ въ сéрбїи, ꙋ҆ и҆ начертáнїе а҆рхїерéємъ сéрбскимъ, ꙋ҆ ꙗ҆́коже видѣ́нїемъ тáкоже и҆ дѣѧ́нїемъ.

Тебѣ̀ ї҆áкѡве, первосвѧ҆тѝтелю нáшъ, ꙋ҆ кóе бл҃годáрїе и҆ кóе воздáрїе принесéмъ; ꙋ҆ мы̀ лю́дїе твоѝ сéрбстїи, ꙋ҆ мнóгѡ бо бл҃годѣ́тельствовалъ є҆сѝ нáмъ; ꙋ҆ тѣ́мъ, зрѧ́ще дóброе скончáнїе житїѧ̀ твоегѡ̀, ꙋ҆ и҆́мже дóбрѣ поꙋчáемсѧ.

И҆мѣ́ѧ ᲂу҆́мъ возносѧ́щьсѧ къ вы̑шнимъ, ꙋ҆ всѣ́мъ сѫ́цемъ своѝмъ прилѣпи́лсѧ є҆сѝ къ бг҃ꙋ, ꙋ҆ всѣ́хъ пристрáстїй земны́хъ ѿчꙋждáѧсѧ: ꙋ҆ и҆ бг҃омꙋ́дренный храни́тель ѻ҆́бщества и҆ предстáтель ꙗ҆влѧ́ѧсѧ, ꙋ҆ ѻ҆́бщихъ похвáлъ сподóбилсѧ є҆сѝ. Бг҃ѻ҆́рченъ:

Зовéмъ тѝ є҆́же рáдꙋйсѧ ꙋ҆ и҆ слáвимъ тѧ̀ всѝ, пренепорóчнаѧ, ꙋ҆ ꙗ҆́кѡ всеѻ҆́бщее почéстїе нáшегѡ є҆стествà: ꙋ҆ є҆дѝными ᲂу҆́стꙋ̑ приносѧ́ще тѝ ꙋ҆ хвалéбнꙋю пѣ́снь величáнїѧ.

Канѡ́нъ в҃-й ст҃и́телю, глáсъ ѕ҃, є҆гѡ́же крегранéсїе [въ тропарѣ́хъ]: Ї҆áкѡва а҆рхїепи́скопа слáвимъ.

Въ бг҃орóдичнахъ же: [Творéнїе:] Зорáстово.*[28]

Пѣ́снь а҃. [Ї҆рмóсъ:

Ꙗ҆́кѡ по сꙋ́хꙋ пѣшешéствовавъ і҆и҃ль по бéзднѣ стопáми, ꙋ҆ гони́телѧ фараѡ́на ви́дѧ потоплѧ́ема, ꙋ҆ бг҃ꙋ побѣ́днꙋю пѣ́снь поимъ, вопїѧ́ше.]

Ї҆áкѡва а҆рхїепи́скопа добродѣ́тельми днéсь цр҃ковь сéрбскаѧ ᲂу҆крашáетсѧ, бл҃годѣѧ́ньми хвáлитсѧ и҆ и҆справлéньми свѣтовóдитсѧ, ꙋ҆ пѣ́сньми лѣпоподóбными пáмѧть є҆гѡ̀ творѧ́щи.

А҆рхїерéйства ст҃опомáзанїемъ ꙗ҆́снѡ просїѧ́лъ є҆сѝ, ст҃и́телю, ꙋ҆ словесы̑ и҆ дѣ́лы рóдꙋ своемꙋ̀ свѣти́льникъ показáлсѧ є҆сѝ, ꙋ҆ присносїѧ́ющь и҆ всѧ̑ ѻ҆крéстныѧ страны̑ ѡ҆зарѧ́ющь. Слáва:

---

[28]* акростих састављен септ. 2017. г. (после писања тропара и кондака), а Канон писан током марта 2020. г.

Свештеноначалника и првосветитеља Српског, * Јакова преосвештеног песмама поштујмо, * јер је слика Божанског старања у Србији, * и узор архијерејима Српским, * како изгледом тако и делом.

Теби Јакове, првосветитељу наш, * које благодарје и које уздарје да принесемо, * ми народ твој Српски, * јер си нам многа добра учинио? * Зато, гледајућ(и) добар крај живота твог, * њиме се добро поучавамо.

Имајући ум који се узноси ка висинама, * свим срцем својим си прионуо (к) Богу; * свих пристрасности земаљских се отуђујућ(и), * и *[као]* богомудри чувар заједнице и заступник се показујућ(и), * заједничких похвала си се удостојио. Богородичан:

Зовемо Ти оно „Радуј се“ * и славимо Те сви, Пренепорочна, * као *[све]*општу почаст наше природе; * једним Ти устима приносећ(и) * хвалбену песму величања.

Канон 2. светитељу, глас 6, коме је акростих
[у тропарима]: Јакова архиепископа славим(о).

А у богородич(а)нима: [Творење:] Зорастово.

Песма 1. [Ирмос:

*[Пре]*пешачив(ши) по дну *[мора]* као по копну стопама, Израил, * гледајућ(и) *[про]*гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу победн*[ич]*ку песму појмо.]

Јакова архиепископа врлинама данас се Црква Српска украшава, * доброчинствима се хвали и управљањима се светловоди, * песмама љепоподобним (с)помен му творећ(и).

Архијерејства светим помазањем сјајно си просијао, светитељу, * речима и делима *[на]*роду своме светионик си се показао, * који стално сија и све околне стране озарава. Слава ...

Красѧ́сѧ даровані́и преста́гѡ дх҃а, всеѡсвѧще́нне, Ꙋ и ѡ҆дѣѧ́вѧсѧ ѻ҆де́ждею бж҃твеннѣ́йшихъ добродѣ́телей: Ꙋ преше́лъ є҆сѝ къ пренб҃номꙋ ст҃и́лицꙋ Ꙋ и та́мѡ че́стнѡ свѧщеннодѣ́йствовати. Й ны́нѣ, пра́здника:

Землѐ ра́дꙋйсѧ, и҆́бо рꙋка́ми ста́рческими Ꙋ бг҃а ꙗ҆́кѡ мл҃нца прїе́млеши, Ꙋ двою мт҃рїю во хра́мъ приноси́ма: Ꙋ то́й бо хо́щетъ всѧ̑ закѡ́ннаѧ соверши́ти, Ꙋ и҆ мі́рови мл҃ть дарова́ти. Катава́сїа:

Сꙋ́шꙋ глꙋбороди́тельнꙋю зе́млю сл҃нце наше́ствова и҆ногда̀, Ꙋ ꙗ҆́кѡ стѣна́ бо ѡ҆гꙋстѣ̀ ѻ҆бапо́лы вода̀, Ꙋ лю́демъ пѣшеморе́ходѧщымъ и҆ бг҃оꙋго́днѡ пою́щымъ: Ꙋ поимъ гдⷭ҇еви, сла́внѡ бо просла́висѧ.

Пѣ́снь г҃. І҆рмо́съ:

Ѹ҆твержде́нїе на тѧ̀ надѣ́ющихсѧ, Ꙋ ѹ҆твердѝ, гдⷭ҇и, цр҃ковь, Ꙋ ю҆́же стѧжа́лъ є҆сѝ чт҃но́ю твое́ю кро́вїю.

Перворожде́нъ и҆зъ ѻ҆ц҃а̀ пре́жде вѣ́къ, Ꙋ перворожде́нъ мл҃нецъ и҆зъ дв҃ы нетлѣ́нныѧ, Ꙋ а҆да́мꙋ рꙋ́кꙋ простира́ѧ ꙗ҆ви́сѧ.

Младоꙋ́мна бы́вша пре́лестїю первозда́ннаго, Ꙋ па́ки и҆справлѧ́й бг҃ъ сло́во, Ꙋ мл҃нствовавъ ꙗ҆ви́сѧ.

Землѝ и҆ча́дїе, па́ки поте́кшее въ ню̀, Ꙋ бж҃тва̀ сѡбра́зное є҆стество̀ зижди́тель, ꙗ҆́кѡ непрело́жнѣ, Ꙋ мл҃нствовавъ ꙗ҆вѝ.

В҃-й. [І҆рмо́съ:

Нб҃нагѡ крꙋ́га верхотво́рче, гдⷭ҇и, и҆ цр҃кве зижди́телю, Ꙋ ты̀ менѐ ѹ҆твердѝ въ любвѝ твое́й, Ꙋ желанїй кра́ю, вѣ́рныхъ ѹ҆твержде́нїе, Ꙋ є҆ди́не чл҃вѣколю́бче.]

Ты̀, зако́нꙋ дх҃а повинꙋ́лсѧ є҆сѝ, Ꙋ ст҃и́телю, дх҃оно́сне і҆а́кѡве: Ꙋ и҆ всѣ́хъ на́съ нетрꙋ́днѡ наꙋча́лъ є҆сѝ Ꙋ не покора́тисѧ зако́нꙋ грѣхо́вныхъ произволе́нїй.

Ѻ҆́тльскимъ житїе́мъ твои́мъ Ꙋ лю́ди твоѧ̑ пришбрѣ́лъ є҆сѝ, Ꙋ бг҃оно́сне ѻ҆́ч҃е на́шъ і҆а́кѡве, Ꙋ и҆ ѡ҆бѣща̑ннаѧ бл҃жє́нства ѹ҆ бг҃а воспрїѧ́лъ є҆сѝ.

Любѧ̀ бг҃обесѣ́дова́нїе и҆ ѹ҆едини́нное безмо́лвїе, Ꙋ ѿ мі́рскїѧ молвы̀ ѹ҆далѧ́лсѧ є҆сѝ, ѻ҆́ч҃е і҆а́кѡве: Ꙋ тѣ́мже моли́сѧ и҆ на́мъ Ꙋ въ ми́рѣ свои́ вѣ́къ пожи́ти, Ꙋ и҆ во всѣ́хъ є҆мꙋ̀ бл҃гоꙋгоди́ти. Бг҃ор҃ченъ:

Красећ(и) се дар(ов)има Пресветог Духа, свеосвештани, * и оденув(ши) се одеждом најбожанскијих врлина; * прешао си у наднебеско светилиште * да и тамо часно свештенодејствујеш. **И** сада ... Празника:

Земљо радуј се, јер рукама старчевим * Бога као Дет(енц)е примаш, * Које Дјева Мајка у Храм доноси: * јер Он хоће све *[што је]* по Закону да изврши, * и (да) свету милост дарује. Катавасија:

Пресушену дубину земље сунце пређе некада, * јер се у зид згусну с обе стране вода, * пред народом који пешке морем хођаше и богоугодно појаше: * Пројмо Господу, јер се славно прослави.

Песма 3. Ирмос:

Утврђење *[си]* оних што се у Тебе надају, * Господе, утврди Цркву, * коју си стекао часном Твојом крвљу.

Прворођени из Оца пре векова, * *[и]* прворођени *[као]* Дет(енц)е из Дјеве непороче, * јави се руку пружајућ(и) Адаму.

Првосаздани беше детиње памети и превари се, * а Бог-Логос поново *[га]* усправљајућ(и), * јави се *[као]* Дет(енц)е.

Чедо земље, опет ће отић(и) у њу, * а Саздатељ природу саобразну Божанству (као) неизмењиву * јави *[као]* Дет(енц)е.

Други. [Ирмос:

Створитељу свода небеског(а), * и Саздатељу Цркве, Господе, * Ти ме(не) утврди у љубави Твојој, * крају жеља, утврђење верних, * једини Човекољубче.]

Ти си се Закону Духа повиновао, * светитељу, духоносни Јакове; * и све си нас неуморно учио * да се не покоравамо закону греховних прохтева.

Еванђелским живљењем твојим, * народ си свој придобио, * богоносни оче наш Јакове, * и обећана блаженства̄ си (к)од Бога примио.

Љубећ(и) Богобеседовање и осамљено тиховање, * од светске вреве си се удаљавао, оче Јакове; * стога се моли да и ми * у миру свој век п*[р]*оживимо, * и да у свему Њему благоугодимо. Богородичан:

Рожде́йсѧ ѿ тебѐ ⁘ и҆ хотѧ́й сп҃сти чл҃вѣ́ка, ⁘ ꙗ҆́кѡ бл҃годѣ́тель и҆ чл҃вѣколю́бецъ: ⁘ во твою̀ ᲂу҆тро́бꙋ, бг҃омт҃и, ⁘ сло́во превѣ́чное нетпи́санно вселѝсѧ.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

Нѣ́сть ст҃ъ, ꙗ҆́коже ты̀, гдⷭ҇и, бж҃е мо́й: ⁘ вознесы́й ро́гъ вѣ́рныхъ твои́хъ, бл҃же, ⁘ и҆ ᲂу҆твердѝвый на́съ на ка́мени и҆сповѣ́данїѧ твоегѡ̀.]

Ѡ҆снова́нїе тве́рдо, повелѣ́нїе хрⷭ҇то́во, ⁘ въ ср҃цы твое́мъ недви́жимо положи́въ, і҆а́кѡве бг҃омꙋ́дре: ⁘ ѻ҆гне́мъ двоеди́нымъ бг҃олю́бїѧ и҆ братолю́бїѧ горѣ́лъ є҆сѝ, ⁘ въ не́мъ созерца́ѧ бж҃твє́ннаѧ.

Воева́въ до́брѣ бра́нь житє́йскꙋю, ⁘ и҆ вѣне́цъ побѣ́дный на три́знищи стѧжа́въ, і҆а́кѡве доблемꙋ́дре: ⁘ мздꙋ̀ трꙋда̀ досто́йнꙋю ѿ гдⷭ҇а прїѧ́лъ є҆сѝ, ⁘ и҆ ны́нѣ весели́шисѧ, въ ѡ҆бѣща́нный поко́й вше́дый. Сла́ва:

А҆пⷭ҇льскагѡ прее́мства снаслѣ́дниче, ⁘ и҆ первосвѧ́тителей се́рбскихъ соврⷭ҇то́льниче, і҆а́кѡве бл҃гомꙋ́дре: ⁘ ѻ҆тє́цъ и҆ ᲂу҆чи́телей цр҃ко́вныхъ собесѣ́дникъ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, ⁘ прⷭ҇вны́хъ же и҆ ст҃ы́хъ сопричѧ́стникъ. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Ѻ҆ чє́скихъ нѣ́дръ не ѡ҆ста́вилъ є҆сѝ, хрⷭ҇тѐ, ⁘ ѿ дв҃ы мр҃і́и воплѡ́щьсѧ: ⁘ и҆ во ѡ҆бѧ́тїѧхъ прⷭ҇вна́гѡ сѵ́мешѡна носи́мь бы́лъ є҆сѝ, ⁘ рꙋ́ки є҆гѡ̀ прикосновє́нїемъ тѣ́ла твоегѡ̀ ѡ҆ст҃и́вый, ⁘ ꙗ҆зы́ки же свѣ́томъ бж҃твà твоегѡ̀ просвѣти́вый. Катава́сїа:

Оу҆твержде́нїе на тѧ̀ надѣ́ющихсѧ, ⁘ ᲂу҆твердѝ, гдⷭ҇и, цр҃ковь, ⁘ ю҆́же стѧжа́лъ є҆сѝ чⷭ҇тно́ю твое́ю кро́вїю.

Конда́къ пра́здника, гла́съ а҃:

Оу҆тро́бꙋ дв҃и́чꙋ ѡ҆ст҃и́вый рж҃тво́мъ твои́мъ, ⁘ и҆ рꙋ́цѣ сѵ́мешѡнѣ блг҃ви́вый, ꙗ҆́коже подоба́ше, ⁘ предвари́въ и҆ ны́нѣ сп҃слъ є҆сѝ на́съ, хрⷭ҇тѐ бж҃е: ⁘ но ᲂу҆мирѝ во бранѣ́хъ жи́тельство, ⁘ и҆ ᲂу҆крѣпѝ бл҃говѣ́рный и҆ хрⷭ҇толюби́вый ро́дъ на́шъ ... [и҆́мкъ], ⁘ є҆го́же возлюби́лъ є҆сѝ, є҆ди́не чл҃вѣколю́бче. І҆́косъ:

Родив(ши) се од Тебе * и хотећ(и) да спасе човека, * као Добротвор и Човекољубац; * у Твоју се утробу, Богомати, * Логос превечни неписиво усели.

Трећи. [Ирмос:

Нема светога, као *[што си]* Ти, Господе Боже мој; * који си узвисио рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања Твога.]

Основ чврсти, заповест Христову,*[29] * у срце своје непомер*(љ)*иво положив(ши), Јакове богомудри; * огњем двојед(и)ним Богољубља и братољубља си горео, * у њему созерцавајућ(и) *[оно]* што је Божанско.

Бојевав(ши) добро битку животну, * и венац победн(ичк)и на бојишту стекав(ши),*[30] Јакове храбромудри; * плату си достојну труда од Господа примио, * и сада се веселиш, у обећани одмор ушав(ши). Слава ...

Апостолског прејемства санаследниче, * и првосветитељā Српских сапрестолниче, Јакове добромудри; * отаца и учитељā Црквених си се показао сабеседник, * а праведних и светих сапричасник. И сада ... Празника:

Очева недрā ниси напустио, Христе, * од Дјеве Марије се оваплотив(ши); * и у наручју праведног Симеона ношен си био, * руке његове додиром тела Твога *[п]*осветив(ши), * а незнабожце светлошћу божанства Твога просвет(*л*)ив(ши). Катавасија:

Утврђење *[си]* оних што се у Тебе надају, * Господе, утврди Цркву, * коју си стекао часном Твојом крвљу.

Кондак Празника, глас 1:*[31]

Христе Боже, који си утробу девич(анс)ку *[п]*осветио рођењем Твојим, * и руке Симеонове благословио као што (и) доликује, * заступив(ши) и сада си нас спасао; * но, умири ратове међу становништвом, * и укрепи благоверни и христољубиви *[на]*род наш ... [име], * који си заволео, једини Човекољубче. Икос:

---

[29]* ср. Мк. 12,30-31; *Лк.* 10,27.

[30]* ср. 2. Тим. 4,7-8.

[31]* редакција превода од 15. фебр. 1995. г. Сретењског кондака (урађена 27. марта 2020. г.).

Къ бцѣ҃ притеще́мъ, ✻ хотѧ́щїи сн҃а є҆ѧ̀ ви́дѣти, къ сѵ́меѡ́нꙋ носи́ма, ✻ є҆го́же съ нб҃сѐ безпло́тнїи ви́дѧще, дивлѧ́хꙋсѧ гл҃го́люще: ✻ чꙋ́днаѧ зри́мъ ны́нѣ и҆ преслѧ̑внаѧ, ✻ непостижи̑маѧ, несказа̑ннаѧ: ✻ и҆́же бо а҆да́ма созда́вый но́ситсѧ, ꙗ҆́кѡ мл҃нецъ, ✻ невмѣсти́мый вмѣща́етсѧ на рꙋка́хъ ста́рчихъ, ✻ и҆́же въ нѣ́дрѣхъ неѡпи́санныхъ сы́й ѻ҆ц҃а̀ своегѡ̀, ✻ во́лею ѡ҆писꙋ́етсѧ пло́тїю, а҆ не бж҃твомъ, ✻ є҆ди́нъ чл҃вѣколю́бецъ.

Сѣда́ленъ, гла́съ и҃.

По҃: Свирѣ́лей па́стырскихъ:

Свирѣ́ле и҆стиннопа́стырскихъ ѡ҆глаше́нїй любозвꙋ́чнаѧ, ✻ и҆ ѻ҆тє́цъ цр҃ко́вныхъ лѵ́ро бг҃одх҃нове́ннаѧ: ✻ хвалꙋ̀ бж҃твеннꙋю хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ вы́нꙋ возсыла́ющаѧ, ✻ сщ҃енноача́льниче і҆а́кѡве приснопа́мѧтне, ✻ томꙋ̀ всегда̀ моли́сѧ, ✻ и҆ гла́сꙋ вѡ́пль на́шихъ къ немꙋ̀ предста́ти. [Два́жды.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ и҆ подо́бенъ то́йже:

Роди́лсѧ є҆сѝ на земли̇̀, собезнача́льный ѻ҆ц҃ꙋ̀: ✻ принє́слсѧ є҆сѝ въ цр҃ковь, непостижи́мый: ✻ ра́дꙋѧсѧ же ста́рецъ на рꙋ́ки тѧ̀ воспрїе́мъ, зовы́й: ✻ ны́нѣ ѿпꙋща́еши, є҆го́же посѣти́лъ є҆сѝ, по гл҃го́лꙋ твоемꙋ̀, ✻ бл҃гоизво́ливый сп҃сти̇̀ ꙗ҆́кѡ бг҃ъ ро́дъ чл҃вѣ́ческїй.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Покры́ла є҆́сть нб҃са̀ добродѣ́тель твоѧ̀, хр҃тѐ: ✻ и҆зъ кївѡ́та бо проше́дъ, ст҃ы́ни твоеѧ̀ нетлѣ́нныѧ мт҃ре, ✻ въ хра́мѣ сла́вы твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, ✻ ꙗ҆́кѡ мл҃нецъ рꙋконоси́мь, ✻ и҆ и҆спо́лнишасѧ всѧ̑ твоегѡ̀ хвале́нїѧ.

Ра́дꙋѧсѧ, сѵ́меѡ́не, неизрече́нныхъ таи́нниче, ✻ бц҃а вопїѧ́ше, ✻ є҆го́же ѿ ст҃а́гѡ дре́вле и҆звѣсти́сѧ тебѣ̀ дх҃а, ✻ мл҃нствовавшаго сло́ва хр҃та̀ ✻ на рꙋ́ки прїими̇̀, зовы́й є҆мꙋ̀: ✻ и҆спо́лнишасѧ всѧ̑ твоегѡ̀ хвале́нїѧ.

На него́же ᲂу҆пова́лъ є҆сѝ, сѵ́меѡ́не, ✻ во́зрастъ дѣ́тищный, ра́дꙋѧсѧ поди́ми̇̀ хр҃та̀, ✻ і҆и҃лѧ бж҃твеннагѡ ᲂу҆тѣше́нїе, ✻ зако́на творца̀ и҆ вл҃кꙋ, ✻ и҆сполнѧ́ющаго зако́на чи́нъ, зовы́й є҆мꙋ̀: ✻ и҆спо́лнишасѧ всѧ̑ твоегѡ̀ хвале́нїѧ.

(К)Богородици притецимо, * ми који хоћемо да видимо Њеног Сина к(а) Симеону ношеног; * Кога са небеса безтелесне *[силе]* гледајућ(и), диве се говорећ(и): * Гледамо сада *[што је]* чудно и преславно, * непостижно *[и]* неисказиво; * јер Оног који је саздао Адама носе као Дет(енц)е, * несместиви се смешта на рукама старачким, * Онај који је у недрима необухватаним Оца свога, * *[добро]*вољно се ограничава телом, а(ли) не *[и]* Божанством, * једини Човекољубац.

Сједален, глас 8.
Подобан: **С**вирала пастирских ...

Свирало истинопастирских оглашења милозвучна, * и отаца Црквених лиро Богонадахнута; * која хвалу божанску Христу Богу једнако узноси(ш), * свештеноначалниче Јакове незаборавни, * Њему се свагда моли, * да и глас вапаја наших преда њ изађе. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Празника, глас и подобан исти:

Родио си се на земљи, Сабезпочетни Оцу; * донешен си у Цркву, Непостижни; * а старац радујућ(и) се примив(ши) Те на руке, кличе: * „Сада отпушташ, по речи Твојој, оног кога си походио, * благо(из)волев(ши) да као Бог спасеш род људски“.

Песма 4. Ирмос:

Прекрила је небеса врлина Твоја, Христе; * јер прошав(ши) из кивота Светиње – Твоје непорочне Матере; * у храму славе Твоје си се *[по]*јавио * као Дет(енц)е на рукама ношено, * и све се испуни Твојом хвалом.

Радуј се, Симеоне, неизрецивих *[ствари]* тајниче, * Богородица клицаше: * Оног о Коме си одавно извештен од Светог Духа, * Логоса-Христа *[као]* Дет(енц)е, * на руке прими, узвикујући Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

Христа у ког си се уздао, Симеоне, * Израила Божанску утеху, * Законотвораца и Владику, * који испуњава обичај Закона; * у узрасту дете(нце)та прихвати * радујућ(и) се и узвикујућ(и) Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

Видѧ сѹмешѹнъ сло́во безнача́льное, ✻ съ пло́тїю ꙗ҆́кѡ на пр҃то́лѣ херѹві́мстѣмъ дв҃ою носи́маго, ✻ вино́внаго є҆́же бы́ти всѧ́ческихъ, ✻ ꙗ҆́кѡ мл҃нцѹ дивѧ́сѧ, вопїѧ́ше є҆мѹ̀: ✻ и҆спо́лнишасѧ всѧ̑ твоегѡ̀ хвале́нїѧ.

В҃-й. [І҆рмо́съ:

Ѹ҆слы́шахъ, гдⷭ҇и, ✻ смотре́нїѧ твоегѡ̀ та́инство, ✻ разѹмѣ́хъ дѣла̀ твоѧ̑, ✻ и҆ просла́вихъ твоѐ бж҃тво̀.]

Ꙗ҆́кѡ трѹба̀ а҆рха́гг҃льскаѧ вѣща́нїемъ, ✻ и҆ ꙗ҆́кѡ свѣти́льникъ просвѣща́ѧй вселе́ннѹю сїѧ́нїемъ, ✻ ѹ҆строѧ́еши неподви́жимѹ цр҃ковь во ѻ҆́чествїи свое́мъ, великоимени́те і҆а́кѡве, ✻ тѣ́мъ, мо́лимъ тѧ̀: ✻ призира́ѧй и҆ на сїѐ собра́нїе.

І҆а́кѡве, ст҃ы́й а҆рхїпа́стырю и҆ а҆рхїеп҃кпе, ✻ и҆мѹ́ще тѧ̀ и҆звѣ́стнѹю наде́ждѹ и҆ стѣ́нѹ недви́жимѹю: ✻ надѣ́емсѧ мл҃твами твои́ми и҆зба́витисѧ на́мъ ✻ ѿ всѣ́хъ скорбе́й ѹ҆тѣснѧ́ющихъ на́съ.

А҆рхїпа̑стырскїѧ твоѧ̑ трѹды̀ и҆ предпрїѧ̑тїѧ, ✻ ꙗ҆̀же подѧ́лъ є҆сѝ ѡ҆ бл҃гоѹстрое́нїи цр҃кве ро́да твоегѡ̀ похвалѧ́юще: ✻ прославлѧ́емъ, і҆ера́рше і҆а́кѡве, твою̀ бл҃же́ннѹю па́мѧть. Бг҃оро́ченъ:

А҆рха́гг҃льское цѣлова́нїе ро́дъ се́рбскїй тебѣ̀ приноси́тъ, ✻ бц҃е, дв҃о непоро́чнѣйшаѧ: ✻ прїѧ́ла бо є҆сѝ є҆го̀ во своѐ покрови́тельство, ✻ и҆́мже покрыва́еши и҆̀ да́же до дне́сь ✻ хранѧ́щи ѡ҆ста́нки є҆гѡ̀ бл҃гочт҃їѧ.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

Хр҃то́съ моѧ̀ си́ла, ✻ бг҃ъ и҆ гдⷭ҇ь, ✻ чт҃на́ѧ цр҃ковь бг҃олѣ́пнѡ пое́тъ взыва́ющи, ✻ ѿ смы́сла чи́ста ѡ҆ гдⷭ҇ѣ пра́здновѹющи.]

А҆пⷭ҇лскихъ преда́нїй послѣ́дователѧ, ✻ и҆ первосвѧ́тителехъ се́рбскихъ равностоѧ́телѧ, ✻ мл҃тива же ще́дра бл҃годѣ́ѧтелѧ: ✻ бл҃гопохвалѧ́емъ тѧ̀, і҆а́кѡве преѡсвѧ́ще́нне.

Рѣ́кѹ неизсѧка́емѹю ѹ҆че́нїй бл҃гомѹ́дренныхъ, ✻ и҆ сокро́вище неиждива́емое бл҃а̑гъ безцѣ́нныхъ, ✻ мл҃тива и҆ пода́тлива домострои́телѧ: ✻ че́стнѡ тѧ̀ почита́емъ, і҆а́кѡве преблѧ́же́нне. Сла́ва:

Гледајућ(и) Симеон * у телу као на престолу херувимском од Дјеве ношеног * Логоса безпочетног и Узро(чни)ка свега постојећег, * *[и]* као Дете(нце)ту дивећ(и) се, клицаше Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

Други. [Ирмос:

Чуо сам, Господе, * *[за]* тајну Твога старања; * разумех дела Твоја, * и прославих Твоје Божанство.]

Арханђелској труби слично глашењем, * и свећњаку који (про)светљава васељену сијањем, * устројаваш непоколебивом цркву у отаџбини својој, великоименити Јакове, * па те молимо: * погледај и на ово сабрање.

Јакове, свети архипастиру и архиепископе, * имајућ(и) те *[као]* извесну наду и зид непомични; * надамо се да ћемо се молитвама твојим избавити * од свих невоља које нас притешњују.

Архипастирске твоје труд(ов)е и прегнућа, * које си поднео при благоустројавању Цркве *[на]*рода твога похваљујућ(и); * прослављамо, јерарше Јакове, твој блажени (с)помен. Богородичан:

Архангелски поздрав *[на]*род Српски Т(еб)и приноси, * Богородице, Дјево најнепорочнија; * јер си га примила под своје покровитељство, * којим га покриваш све до данас * чувајућ(и) му остатке побожности.

Трећи. [Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).]

Апостолских предања последователя, * и првосветитеља̄ Српских равностојатеља, * милостивог и дарежљивог доброчинитеља; * добро те похваљујемо, Јакове преосвештени.

Реку неизцрпну учења благомудр(ен)их, * и ризницу непотрошиву блага безцених, * милостивог и издашног домоуправитеља; * часно те поштујемо, Јакове преблажени. Слава ...

Хр҃то́выхъ слове́съ проповѣ́данїемъ, ✻ и҆ твои́мъ оу҆се́рднымъ
па́стырствованїемъ, ✻ бг҃опреда́ннаѧ ти҆ ча̑да къ стезѣ̀ сп҃се́нїѧ
безꙋкори́зненно наставлѧ́лъ є҆сѝ: ✻ тѣ́мъ тѧ̀ велича́емъ, і҆а́кѡве
тайново́дственне. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

А҆нна прр҃о́чица, дщѝ фанꙋи́лева, ✻ принесшꙋсѧ бг҃омл҃нцꙋ дв҃ою во
хра́мъ: ✻ приступльши того̀ гдⷭ҇а и҆сповѣ́даше, ✻ и҆ всѣ́мъ ча́ющымъ
и҆збавле́нїѧ во і҆ерⷭ҇ли́мѣ ѡ҆ не́мъ гл҃го́лаше. Катава́сїа:

Покры́ла є҆́сть нб҃сѧ̀ добродѣ́тель твоѧ̀, хр҃тѐ: ✻ и҆зъ кївѡ́та бо проше́дъ,
ст҃ы́ни твоеѧ̀ нетлѣ́нныѧ мт҃ре, ✻ въ хра́мѣ сла́вы твоеѧ̀ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, ✻
ꙗ҆́кѡ мл҃нецъ рꙋконоси́мь, ✻ и҆ и҆спо́лнишасѧ всѧ̑ твоегѡ̀ хвале́нїѧ.

Пѣ́снь є҃. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ ви́дѣ и҆са́їа ѻ҆бра́знѡ на пр҃то́лѣ превознесе́на бг҃а, ✻ ѿ а҆́гг҃лъ сла́вы
дѡрꙋ҆носи́ма: ✻ ѿ ѻ҆каѧ́нный, вопїѧ́ше, а҆́зъ ✻ прови́дѣхъ бо воплоща́ема
бг҃а, ✻ свѣ́та невече́рнѧ и҆ ми́ромъ вл҃чествꙋю́ща.

Разꙋмѣ́въ бж҃твенный ста́рецъ проѧвле́ннꙋю дре́вле прр҃о́кꙋ сла́вꙋ, ✻
рꙋка́ми сло́во зрѧ̀ мт҃рними держи́мо, ✻ ра́дꙋйсѧ, вопїѧ́ше, чт҃аѧ: ✻ ꙗ҆́кѡ
пр҃то́лъ бо держи́ши бг҃а, ✻ свѣ́та невече́рнѧ[го] и҆ ми́ромъ вл҃чествꙋю́ща.

Покло́нсѧ ста́рецъ, ✻ и҆ стопа́мъ бж҃твеннѣ прикоснꙋ́всѧ неискꙋсобра́чныѧ
и҆ бг҃омт҃ре, ✻ ѻ҆́гнь, речѐ, но́сиши, чт҃аѧ: ✻ мл҃нца боюсѧ ѡ҆бѧ́ти бг҃а, ✻
свѣ́та невече́рнѧ[го] и҆ ми́ромъ вл҃чествꙋю́ща.

Ѡ҆чища́етсѧ и҆са́їа, ѿ серафі́ма оу҆гль прїе́мъ, ✻ ста́рецъ вопїѧ́ше бг҃омт҃ри:
✻ ты̀ ꙗ҆́коже клеща́ми рꙋка́ми просвѣща́еши мѧ̀, ✻ пода́вши є҆го́же
но́сиши, ✻ свѣ́та невече́рнѧ[го] и҆ ми́ромъ вл҃чествꙋю́ща.

В҃-й. [І҆рмо́съ:

Просвѣтѝ на́съ повелѣ́нїи твои́ми, гдⷭ҇и, ✻ и҆ мы́шцею твое́ю высо́кою, ✻
тво́й ми́ръ пода́ждь на́мъ, чл҃вѣколю́бче.

Конча́нꙋ до́брꙋ ше́ствїѧ твоегѡ̀ земна́гѡ полꙋчи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ на нб҃сѧ̀
преставі́лсѧ є҆сѝ, і҆а́кѡве бл҃гопꙋ́тне: ✻ и҆дѣ́же пр҃то́лꙋ вл҃чню со а҆́гг҃лы
предстои́ши, ✻ и҆ того̀ ѡ҆ на́съ вы́нꙋ мо́лиши.

Христових речи проповедањем, * и твојим усрдним пастир(ств)овањем, * Богом предана ти чеда си на стазу спасења безпрекорно (на)водио; * зато те величамо Јакове тајновод(стве)ни. **И** сада ... Празника:

Ана пророчица, кћи Фануилова, * када Дјева донесе Богомладенца у храм; * приступив(ши) (Ње)га *[као]* Господа исповедаше, * и свима који чекаху избављење у Јерусалиму о Њему говораше.*[32] Катавасија:

Прекрила је небеса врлина Твоја, Христе; * јер прошав(ши) из кивота Светиње – Твоје непорочне Матере; * у храму славе Твоје си се *[по]*јавио * као Дет(енц)е на рукама ношено, * и све се испуни Твојом хвалом.

Песма 5. Ирмос:

Када виде Исаија у *[пра]*слици на престолу преузвишеном Бога, * анђелима славе ношеног; * „О! кукавни ја, вапијаше, * како провидех оваплоћеног Бога, * Светлост невечерњу и Владара света?“

Разумев(ши) побожни старац славу у давнини пројављену пророку, * и гледајућ(и) Логоса рукама Матерњим држаног, * клицаше: Радуј се, Чиста, * јер као престо држиш *[самог]* Бога, * Светлост невечерњу и Владара света.

Поклонив(ши) се старац, * и побожно се дотакнув(ши) стопала Неискусобрачне и Богомајке, * рече: *[Ти]* Огањ носиш, Чиста, * *[а ја]* се бојим да загрлим Бога *[као]* Дет(енц)е * Светлост невечерњу и Владара света.

Очисти се Исаија, од серафима жар примив(ши), * *[а]* старац клицаше Богомајки: * Ти ме рукама као клештима (пр)осијаваш, * (пре)дајућ(и) *[ми]* (оног) кога носиш, * Светлост невечерњу и Владара света.

Други. [Ирмос:

Просвет(л)и нас заповестима Твојим, Господе; * и уздигнутом руком Твојом, * (по)дај нам Твој мир, Човекољубче.]

Кончину добру путовања твога земљског си добио, * и на небеса си се преселио, Јакове добропутни; * где пред престолом Владике са анђелима стојиш, * и Њега за нас једнако молиш.

---

[32]* ср. Лк. 2,36-38.

Ѿблаки согрѣше́нїй и҆ безмѣ́стныхъ дѣ́анїй на́шихъ ѿжени̑, ✻ мл҃твами твои́ми къ бг҃у, ✻ ст҃и́телю ѻ҆́че і҆а́кѡве: ✻ и҆збавля́я на́съ вра́жескихъ нахожде́нїй ✻ и҆ междоусо́бныхъ бра́ней.

Велми̑ добродѣ́тельнымъ житїе́мъ твои́мъ бг҃у ᲂу҆годи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ врага̀ до конца̀ поразі́лъ є҆сѝ, ✻ хр҃ту бг҃у взыва́я: ✻ нѣ́сть ст҃ъ, и҆ нѣ́сть прав҃нъ па́че тебѐ, гдⷭ҇и. Бг҃оро́дѣнъ:

Са́мое сло́во ѻ҆́чее ѵ҆поста́сное, є҆го́же зачала̀ є҆сѝ, ✻ молѝ, бц҃е, и҆зба́витися на́мъ ѿ вся́кихъ бѣ́дъ, ✻ рабѡ́мъ твои̑мъ, вои́стиннꙋ призыва́ющымъ тѧ̀.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

Бж҃їимъ свѣ́томъ твои́мъ, бл҃же, ✻ ᲂу҆тренюющихъ тѝ дꙋ́шы любо́вїю ѡ҆зарѝ, молю́ся, ✻ тѧ̀ вѣ́дѣти, сло́ве бж҃їй, и҆́стиннаго бг҃а, ✻ ѿ мра́ка грѣхо́внагѡ взыва́юща.]

І҆кѡ́нꙋ твою̀ ст҃е́ннꙋю, первоїера́рше і҆а́кѡве, ✻ дне́сь къ цѣлова́нїю предлага́юще, ✻ и҆ є҆ле́емъ ѿ канди́ла предъ не́ю помазꙋ́ющеся: ✻ и҆ твоѐ свѣ́тлое пра́здество соверша́юще, ✻ пѣ́нїѧ тѝ ст҃и́тельскаѧ бл҃гочи́нно воспѣва́емъ.

Є҆ѵ҆́льскагѡ и҆сто́чника водо́ю, первост҃и́телю і҆а́кѡве, ✻ бг҃ожа́ждꙋщыѧ дꙋ́шы люде́й свои́хъ поилъ є҆сѝ: ✻ и҆ ср҃ца̀ и҆́хъ ра́достїю бг҃овѣ́дѣнїѧ и҆сполня́лъ є҆сѝ, ✻ ꙗ҆́кѡ до́брый и҆ люботрꙋ́дный дѣ́латель на ни́вѣ гдⷭ҇ней. Сла́ва:

Первост҃е́нника ꙗ҆ко́въ на́мъ ᲂу҆́бѡ подоба́ше: ✻ ст҃а, неѕло́бива и҆ нескве́рна, ✻ досто́йнꙋю приносѧ́ща же́ртвꙋ ѡ҆ свои́хъ и҆ ѡ҆ людски́хъ грѣсѣ́хъ: ✻ такова̀ на́мъ промысли́тель всѧ́ческихъ въ тебѣ̀ даде̑, і҆а́кѡве всечестн҃е́нне. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Ста́рецъ сѵ́меѡнъ ᲂу҆зрѣ́въ мл҃нца на рꙋ́кꙋ дв҃ы держи́ма, ✻ ᲂу҆разꙋмѣ̀ въ не́мъ є҆гѡ́же сла́ва дре́вле прⷪ҇ро́кꙋ прожви́ся: ✻ и҆ вопїѧ́ше неискꙋсобра́чнѣй сицева́ѧ гл҃го́лѧ: ✻ се̑ лежи́тъ се́й мнѡ́гїѧ низве́ргнꙋти и҆ мнѡ́гїѧ возста́вити, ✻ и҆ бꙋ́детъ зна́менїе прерѣка́нїѧ. Катава́сїа:

Облаке сагрешења и неумесних дела наших одагнај, * молитвама твојим пред Богом, * светитељу оче Јакове; * избављајућ(и) нас од непријатељских најезди * и међусобних сукоба.

Веома си врлинским животом твојим Богу угодио, * и врага (си) сасвим поразио, * Христу Богу узвикујућ(и): * Нема светијег, и нема праведнијег од Тебе, Господе. Богородичан:

Самог Логоса Очевог ипостасног, кога си зачела, * моли, Богородице, да се избавимо од свак*[аква]*их беда, * ми, слуге Твоје, које Те уистину призивамо.

Трећи. [Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују *[с]* љубављу, молим се, * да *[у]*познају Те*[бе]*, Речи Божија, истинитог Бога, * који дозива из мрака греховног.]

Икону твоју свештену, првојерарше Јакове, * данас на целивање (по)стављајућ(и), * и уљем из кандила пред њом се помазујућ(и); * и твој светли празник с(а)вршавајућ(и), * певања ти светитељска благочино (ис)певамо.

Сванђелског извора водом, првосветитељу Јакове, * богожедне душе народа свога си појио; * и срца си му радошћу Бого(по)знања пунио, * као добри и трудољубиви посленик на њиви Господњој. Слава ...

Првосвештеника какав нам заиста треба(ше): * светог, незлобивог и нескверног, * који достојну приноси жртву за своје и за народне грехе,*[33] * таквог нам Промислитељ свега у теби даде, Јакове свеосвештани. И сада ... Празника:

Старац Симеон угледав(ши) Дете(нц)е на рукама Дјеве држано, * разуме*[де]* у Њему Оног чија се слава у давнини пророку пројави; * и клицаше Неискусобрачној ов(ак)о говорећ(и): * Гле, Овај лежи да многе свргне и многе подигне, * и (да) буде Знак спорења.*[34] Катавасија:

---

[33]* ср. Јевр. 7,26-27.
[34]* ср. Лк. 2,34

Ꙗ҆́кѡ ви́дѣ и҆са́їа ѻ҆бра́знѡ на пр҃то́лѣ превознесе́на бг҃а, ✻ ѿ а҆́гг҃лъ сла́вы дѡрꙋ́носи́ма: ✻ ѿ ѻ҆ка́анный, вопїѧ́ше, а҆́зъ ✻ прови́дѣхъ бо воплоща́ема бг҃а, ✻ свѣ́та невече́рнѧ и҆ ми́ромъ вл҃чествꙋ́юща.

Пѣ́снь ѕ҃. І҆рмо́съ:

Возопѝ къ тебѣ̀ ✻ ви́дѣвъ ста́рецъ ѻ҆чи́ма сп҃се́нїе, ✻ є҆́же лю́демъ прїи́де ѿ бг҃а, ✻ хр҃тѣ̀, ты̀ бг҃ъ мо́й.

Сїѡ́нꙋ ты̀ ка́мень возложи́лсѧ є҆сѝ, ✻ непокори́вымъ претыка́нїе и҆ собла́зна ка́мень, ✻ нерꙋши́мое вѣ́рныхъ сп҃се́нїе.

И҆звѣ́стнѣ носѧ̀ начерта́нїе, ✻ и҆́же пре́жде вѣ́къ тѧ̀ и҆зрасти́вшагѡ, ✻ земны́хъ за млⷭ҇дїе ✻ ны́нѣ не́мощїю ѡ҆бложи́сѧ.

Сн҃ꙋ вы́шнѧгѡ, сн҃ꙋ дв҃ы, ✻ бг҃ꙋ ѻ҆трока́ти бы́вшемꙋ, ✻ покло́ншасѧ тебѣ̀ ны́нѣ ✻ ѿпꙋстѝ съ ми́ромъ.

Е҃-й. [І҆рмо́съ:

Млⷭ҇твꙋ пролїю̀ ко гдⷭ҇ꙋ, ✻ и҆ томꙋ̀ возвѣщꙋ̀ печа̑ли моѧ̑, ✻ ꙗ҆́кѡ ѕѡ́лъ дꙋша̀ моѧ̀ и҆спо́лнисѧ, ✻ и҆ живо́тъ мо́й а҆́дꙋ приближи́сѧ, ✻ и҆ молю́сѧ ꙗ҆́кѡ і҆ѡ́на: ✻ ѿ тлѝ бж҃е возведи́ мѧ.

Ꙗ҆ гг҃льское житїѐ ѿ ю҆́ности возжделѣ́въ, ✻ возжделѣ́нномꙋ подвиза́сѧ дости́глъ є҆сѝ, ✻ и҆ хра́мъ ст҃а́гѡ дх҃а, ст҃е і҆а́кѡве, ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ: ✻ мы́ же, ра́дость ѡ҆ не́мъ и҆мꙋ́ще, вопїе́мъ: ✻ ст҃ъ є҆сѝ, гдⷭ҇и, сп҃са́й дꙋ́шы на́шѧ.

Пѣснопое́мъ тѧ̀, первоїера́рше се́рбскїй і҆а́кѡве, ✻ и҆́бо ѿ млады́хъ ногте́й хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ в[оз]да́лсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ то́й тѧ̀ ꙗ҆́кѡ люби́маго своего̀ возлюби́лъ є҆́сть: ✻ мы́ же, къ немꙋ̀, съ тобо́ю, возопїе́мъ: ✻ сла́ва си́лѣ твое́й, гдⷭ҇и.

Ст҃и́телю хр҃то́въ і҆а́кѡве, ✻ зако́ны бж҃твенныѧ и҆сполнѧ́ѧ, ✻ дарова́нїй бж҃їихъ преиспо́лнилсѧ є҆сѝ: ✻ мы́ же, къ немꙋ̀, съ тобо́ю вѣ́рнѡ вопїе́мъ: ✻ сла́ва си́лѣ твое́й, гдⷭ҇и. Бг҃ор҃ченъ:

Тебѐ, прест҃а́ѧ вл҃це, мо́лимъ: ✻ молѝ є҆го́же родила̀ є҆сѝ, ✻ бг҃а и҆ цр҃ѧ на́шего, ✻ млⷭ҇тивꙋ на́мъ бы́ти въ де́нь сꙋ́дный.

Када виде Исаија у *[пра]*слици на престолу преузвишеном Бога, * анђелима славе ношеног; * „О! кукавни ја, вапијаше, * како провидех оваплоћеног Бога, * Светлост невечерњу и Владара света?“

Песма 6. Ирмос:

Старац видев(ши) *[својим]* очима Спасење, * које народу дође од Бога, * узвикну (к) Теби: * Христе, Ти си Бог мој.

[**У**] Сиону си *[као]* камен положен, * непокорнима *[за]* спотицање и *[за]* стену саблазни, * *[а]* вернима *[за]* неразориво спасење.

Јасно носећ(и) црте * Оног из ког си пре век(ов)а изникао; * из милосрђа *[према]* земнима * сада си се у немоћ*[но]* оденуо.

Оног који Ти се поклонио * *[као]* Сину *[Све]*вишњег *[и]* Сину Дјеве, * *[и као]* Богу који поста*[де]* Дет(енц)е, * сада опусти у миру.

Други. [Ирмос:

Излићу молитву пред Господом, * и казаћу (Ње)му јаде моје; * јер се злом душа моја испуни, * и живот се мој аду приближи; * па се молим као Јона: * Боже, изведи ме из пропа(*д[ль]*иво)сти.]

Анђелско живљење од младости зажелев(ши), * жељеноме кроз подвиг (си) достигао, * и храм си се Светога Духа, свети Јакове, показао; * а ми, радост у Њему имајућ(и), кличемо: * Свет (је)си, Господе, и спасаваш душе наше.

Песмопојемо те, првојерарше Српски Јакове, * јер си се *од малих ногу*[35] Христу Богу предао, * и Он те је као миљеника свог заволео; * а ми, Њему, с тобом, узвикујемо: * Слава сили твојој, Господе.

Светитељу Христов Јакове, * законе Божанске испуњавајућ(и), * дарова си се Божијих преиспунио; * а ми, Њему, с тобом, верно кличемо: * Слава моћи твојој, Господе.

Богородичан:

Тебе, Пресвета Владичице, молимо: * моли Оног ког си родила, * Бога и Цара нашег, * да нам милостив буде у дан судњи.

---

[35]* буквално: од младих ноктију.

Г҃-й. [Ї҆рмо́съ:

Житє́йское мо́ре, воздвиза́емое ✻ зрѧ̀ напа́стей бꙋ́рею, ✻ къ ти́хомꙋ приста́ницꙋ твоемꙋ̀ ✻ прите́къ, вопїю̀ ти: ✻ возведѝ ѿ тлѝ живо́тъ мо́й, ✻ многомл҃тиве.]

Іера́рхъ бг҃онизбра́ненъ ✻ и҆ къ бг҃ꙋ мл҃твенникъ бл҃гопрїѧ́тенъ ✻ ро́дꙋ твоемꙋ̀ є҆сѝ, і҆а́кѡве всечⷭ҇тне: ✻ въ собо́рѣ ст҃ы́хъ а҆рхїере́й се́рбскихъ хрⷭ҇тꙋ̀ предстоѧ́й, ✻ и҆ кꙋ́пнѡ съ ни́ми ѡ҆ всѧ́цѣмъ є҆мꙋ̀ бла́зѣ молѧ́йсѧ.

Сосꙋ́дъ всеѡсщ҃е́нъ и҆ бл҃гопотре́бенъ, ✻ многоцѣ́нное приноше́нїе въ сокро́вище гдⷭ҇не ро́да своегѡ̀, ✻ всѣ́мъ позна́лсѧ є҆сѝ, ѻ҆́че і҆а́кѡве, преѡсщ҃е́нне: ✻ до́бръ па́стырь и҆ строи́тель разноѻбра́зныѧ блг҃ти бж҃їѧ. Сла́ва:

Кра́йнемꙋ жела́нїю неꙋны́вно стремѧ̀, ✻ и҆ бг҃омы́слїемъ вы́нꙋ вперѧ́сѧ, ✻ ст҃и́телю і҆а́кѡве, бг҃орачи́тельне: ✻ любо́вїю къ бли́жнимъ непреста́нно пламтѣ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ ѡ҆ ста́дѣ свое́мъ самоѿрица́тельно и҆згарѧ́лъ є҆сѝ. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Таи́бниче неизрече́нныхъ, ра́дꙋйсѧ, сꙋ́мешо́не, ✻ бг҃а бо ꙗ҆́кѡ мл҃нца во хра́мъ прине́сшасѧ дв҃ою ви́дѣлъ є҆сѝ, ✻ и҆ на рꙋ́кꙋ свое́ю того̀ воспрїѧ́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ ны́нѣ ѿпꙋща́еши и҆ прѡ́чаѧ ра́дꙋйсѧ возгл҃го́лалъ є҆сѝ. Катава́сїа:

Возопѝ къ тебѣ̀ ✻ ви́дѣвъ ста́рецъ ѻ҆чи́ма сп҃се́нїе, ✻ є҆́же лю́демъ прїи́де ѿ бг҃а, ✻ хрⷭ҇тѐ, ты̀ бг҃ъ мо́й.

Конда́къ, гла́съ и҃:

Сщ҃е́нныѧ па́мѧти твоеѧ̀ приспѣ́ванїю ра́дꙋемсѧ, ✻ вели́кїй во і҆ера́рсѣхъ се́рбскихъ, ✻ ѻ҆́че і҆а́кѡве, бг҃обл҃же́нне, ✻ и҆ воспомина́емсѧ бл҃готворе́нїй твои́хъ и҆ и҆справле́нїй сп҃си́тельныхъ: ✻ любвѐ нелицепрїѧ́тныѧ, є҆́юже къ ср҃ца́мъ люде́й свои́хъ прилѣпи́лсѧ є҆сѝ: ✻ и҆ вѣ́ры чⷭ҇тыѧ, є҆́юже къ бг҃ꙋ восходи́лъ є҆сѝ: ✻ ѿ люде́й возлю́бленъ бы́въ и҆ бг҃ꙋ бл҃гоꙋгоди́въ: ✻ тѣ́мже тѝ дне́сь взыва́емъ: ✻ Ра́дꙋйсѧ, ст҃и́телю і҆а́кѡве, ✻ цр҃кве се́рбскїѧ ди́вное ѹ҆краше́нїе. Ї҆косъ:

Трећи. [Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * *[к]* тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.]

Из(а)брани од Бога јерарх * и пред Богом добро примљени молитвеник * *[на]*роду (је)си твоме, Јакове свечасни; * који у сабору светих архијереја Српских пред Христом стоји, * и заједно се с њима за свако му добро моли.

Сасуд свеосвештан и (веома) користан, * скупоцен принос у ризницу Господњу *[на]*рода свога, * свима си се обзнанио, оче Јакове, преосвештени; * добар пастир и управитељ разноврсне благодати Божије.*[36] **С**лава ...

Крајњој жељи неклоњиво стремећ(и), * и богомишљем се једнако окриљујућ(и), * светитељу Јакове, богочежњиви; * љубављу си за ближње непрестано пламтео, * и за стадо (си) своје самоодречно изгарао. **И** сада ... Празника:

Тај(бе)ниче неизрецивих, радуј се, Симеоне, * јер си Бога као дете(нц)е у Храм донесеног од Дјеве видео, * и на руке си Га своје прихватио, * и „Сада отпушташ“ и остало си радујућ(и) се узговорио. Катавасија:

Старац видев(ши) *[својим]* очима Спасење, * које народу дође од Бога, * узвикну (к) Теби: * Христе, Ти си Бог мој.

Кондак, глас 8:*[37]

Свештеног (с)помена твога приспећу радујемо се, * велики међу јерарсима Српским, * оче Јакове, богоблажени, * и опомињемо се доброчинстава твојих и управљања спаситељних; * љубави нелицемерне, којом си за срца народа свога прионуо; * и вере чисте, којом си Богу усходио; * од народа вољен бив(ши) и Богу добро угодив(ши); * стога ти данас узвикујемо: * **Р**адуј се, светитељу Јакове, * Цркве Српске дивно украшење. Икос:

---

[36]* ср. 1. Пт. 4,10.

[37]* састављен заједно са тропаром 14. и 15. септ. 2017. г., а минимално дорединован и усаображен завршетку Икосâ 12. апр. 2020. г.

Архїере́йства са́номъ оу҆краси́вся, ✻ и҆ бл҃гтїю и҆зѡби́льною и҆спо́лився: ✻ добродѣ́тельми и҆ бл҃годѣ́яньми ро́ду своемꙋ̀ возсїа́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ къ бг҃овѣ́дѣнїю и҆̀ наставля́лъ є҆сѝ: ✻ сло́вомъ бг҃одх҃нове́ннымъ поꙋча́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ житїе́мъ ѻ҆́бразъ бл҃гочт҃їа бы́лъ є҆сѝ: ✻ вѣ́рꙋ пра́вꙋю невреждє́ннꙋ соблю́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ ста́до своѐ ѿ хи҃щникъ сохрани́лъ є҆сѝ: ✻ тѣ́мже тѝ дне́сь па́мѧть прославля́емъ, ✻ и҆ вопїю́ще сицева́ѧ гл҃го́лемъ: ✻

Ра́дꙋйся, цр҃кве се́рбскїа и҆звѣ́стное оу҆твержде́нїе: ✻ ра́дꙋйся, ро́да своегѡ̀ бл҃гопохвале́нїе. ✻

Ра́дꙋйся, первосто́ятелей се́рбскихъ оу҆добре́нїе: ✻ ра́дꙋйся, а҆рхїере́свъ чт҃ны́хъ пѣ́снопѣнїе. ✻

Ра́дꙋйся, а҆пл҃ьскихъ догма̑тъ хране́нїе: ✻ ра́дꙋйся, ѻ҆ч҃ескихъ преда́нїй соблюде́нїе. ✻

Ра́дꙋйся, до́ма бж҃їѧ недрема́нное наблюде́нїе: ✻ ра́дꙋйся, та̑инъ бж҃твенныхъ то́чное соверше́нїе. ✻

Ра́дꙋйся, въ бꙋ́рѧхъ житє́йскихъ бл҃гоѡкормле́нїе: ✻ ра́дꙋйся, къ бл҃гоѡтишномꙋ приста́нищꙋ провожде́нїе. ✻

Ра́дꙋйся, правосла́вїѧ неколеби́мое ѡ҆гражде́нїе: ✻ ра́дꙋйся, бл҃гочт҃їа преизрѧ́дное возвыше́нїе. ✻ [Лю́дїе:]

Ра́дꙋйся, ст҃и́телю і҆а́кѡве, ✻ цр҃кве се́рбскїа ди́вное оу҆краше́нїе.

Сѵнаѯа́рь:

Мѝца февроуа́рїа, въ г҃-й [д҃-й] де́нь:
совершаемъ па́мѧть и҆̀же во ст҃ы́хъ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ
і҆а́кѡва, седма́гѡ а҆рхїеп҃кпа се́рбскагѡ.

Стїхъ:

Ꙗ҆́коже патрїа́рхъ і҆а́кѡвъ дре́внемꙋ і҆и҃лю,
тезоиме́нный во́ждь бы́лъ є҆сѝ ро́дꙋ се́рбскомꙋ:
наставля́ѧ є҆го̀ ꙗ҆́кѡ до́бръ па́стырь на и҆сто́чники непомꙋ́тныѧ
бг҃овѣ́дѣнїѧ и҆ бг҃оѿкрове́нїѧ.

Архијерејства се саном украсив(ши), * и благодећу се изобилном испунивши; * врлинама и доброчинствима *[на]*роду своме си засијао, * и ка Бого(по)знању га упућивао; * речју Богонадахнутом поучавао, * и живљењем образ*[ац]* побожности био; * веру праву неоштећеном одржао, * и стадо своје од грабљиваца сачувао; * стога ти данас (с)помен прослављамо, * и кличућ(и) овако говоримо: *

Радуј се, Цркве Србске сигурно утврђење; * радуј се, *[на]*рода свога добро похваљење. *

Радуј се, првосветитеља̄ Србских улепшање; * радуј се, архијереја часних песмопојање. *

Радуј се, апостолских догмата чување; * радуј се, отачких предања држање. *

Радуј се, дома Божијег недрем*(љ)*иво стражење; * радуј се, тајни божанских тачно вршење. *

Радуј се, у бурама животним добро крмањење; * радуј се, к(а) најтишем пристаништу *[с]*провођење. *

Радуј се, Православља не*[по]*колебиво ограђење; * радуј се, побожности преизврсно узвишење. * [Народ:]

Радуј се, светитељу Јакове, * Цркве Србске дивно украшење.

Синаксар: *[38]

Месеца фебруара, у 3-ћи [4-ти] дан:
вршимо (с)помен међу светима оца нашег
Јакова, седмог архиепископа Србског.

Стих:

Као патријарх Јаков древном Израилу,
истоимени си вођа био *[на]*роду Србском;
водећ(и) га као добар пастир на изворе непомутне
бого(по)знања и богооткривења.

---

[38]* при састављању кориштени текстови из два издања: 1) ***„Данилови настављачи (Данилов ученик, други настављачи Даниловог зборника)“***, приредио проф. д-р Гордон Мак Данијел (данашња језичка верзија: проф. д-р Лазар Мирковић), Просвета и ССК, Београд 1989. г. стр. 124; и 2) ***„Свети Срби“*** Слободан Милеуснић, Каленић, Крагујевац 1989. г. стр. 68.

Преста́вльшꙋсѧ ст҃и́телю є҆вста́ѳїю пе́рвомꙋ, мц҃а і҆аннꙋа́рїа ѧ҃ѕ-гѡ лѣ́та, во вре́мѧ четве́ртагѡ го́да владѣ́нїѧ бл҃гочести́вагѡ и҆ хр҃толюби́вагѡ кра́лѧ милꙋти́на, во а҆рхїеп҃кпа се́рбскагѡ бѣ̀ и҆збра́нъ се́й ст҃ы́й ѻ҆ц҃ъ на́шъ і҆а́кѡвъ. не вѣ́домо є҆́сть гдѣ̀ роди́сѧ, нижѐ гдѣ̀ постриже́сѧ, нижѐ гдѣ̀ а҆рхїере́йствова пре́жде и҆збра́нїѧ во а҆рхїеп҃кпа. возѡбновлѧ́ше и҆ воздвиза́ше ст҃ы́ѧ хра́мы въ предѣ́лѣхъ се́рбскїѧ а҆рхїеп҃кпїи, попече́нїе и҆мѣ́ѧше ѡ҆ ꙋ҆бо́гихъ и҆ ни́щихъ, скорбѧ́щихъ и҆ недꙋ́гꙋющихъ, прилѣжа́ше ѡ҆ мона́шествꙋющихъ и҆ сщ҃е́нницѣхъ, наипа́че ѡ҆ вели́цѣй ла́ѵрѣ стꙋдени́честѣй, и҆ снабдѣва́ше ю҆ бг҃ослꙋже́бными кни́гами и҆ сосꙋ́дами. ча́стыхъ ра́ди нападе́нїй кꙋма̑нъ, болга̑ръ и҆ тата̑ръ, сѣда́лище се́рбскїѧ а҆рхїеп҃кпїи [по́зднѣйше ѧ҃сч-гѡ го́да] и҆змѣстѝ ѿ жи́чи въ пе́щь, и҆дѣ́же пренесѐ и҆ мо́щи своегѡ̀ предше́ственника а҆рхїеп҃кпа є҆вста́ѳїа пе́рвагѡ.

Хранѧ́ше цѣломꙋ́дрїе, соблюда́ше правовѣ́рїе и҆ и҆зѡби́ловаше бл҃ги́ми дѣ̑лы, цвѣта́ше многосвѣ́тлыми добродѣ́тельми, и҆ ꙋ҆кра́шенъ бѣ̀ кро́тостїю, смире́нїемъ и҆ мно́гими бл҃годѣ̑нїи. послѣ́доваше своѝмъ предше́ственникѡмъ во все́мъ до́брѣйшемъ ꙗ҆́же ви́дѣ ꙋ҆ ни́хъ, и҆ трꙋжда́шесѧ ѡ҆ ꙋ҆множе́нїи бг҃ода́нныхъ тала́нтѡвъ, хотѧ̀ и҆збѣ́гнꙋти ѡ҆сꙋжде́нїѧ ѕла́гѡ и҆ лѣни́вагѡ раба̀. неѡсла́бнѡ подвиза́шесѧ во всѧ́цѣй добродѣ́тели, и҆ восхожда́ше къ бо́льшемꙋ соверше́нствꙋ, чтнѡ и҆ пра̑вѡ жи́тельствꙋѧ и҆ до́брѣ ревнꙋ́ѧ во мно́гихъ по́двизѣхъ, сохранѧ́ѧ невреждённымъ хр҃тїа́нское ꙋ҆че́нїе, и҆ соблюда́ѧ неизмѣ́нными цр҃ко́вныѧ ꙋ҆ста́вы, пребыва́ѧ въ недви́жимѣмъ ꙋ҆пова́нїи и҆ бла́зѣй наде́ждѣ сп҃се́нїѧ.

Корабле́мъ се́рбскїѧ цр҃кве и҆справлѧ́ше ше́сть лѣ́тъ, и҆ преста́висѧ ѡ҆ гдѣ̑ мц҃а февръа́рїа, въ г҃-й де́нь, ѧ҃счв-гѡ го́да.

Тогѡ̀ ст҃ы́ми мл҃твами, гдⷭ҇и і҆и҃се хр҃тѐ, бж҃е на́шъ, поми́лꙋй и҆ сп҃сѝ на́съ. А҆ми́нь.

Пѣ́снь з҃. І҆рмо́съ:

Тебѐ во ѻ҆гнѝ ѡ҆роси́вшаго ѻ҆́троки бг҃осло́вившыѧ, ✻ и҆ въ дв҃ꙋ нетлѣ́нну все́льшагосѧ, ✻ бг҃а сло́ва поимъ, бл҃гочтнѡ поѭ́ще: ✻ бл҃гове́нъ бг҃ъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Пошто се престави светитељ Јевстатије I,*[39] месеца јануара 1286-ог лета, у време четврте године владавине благочестивог и Христољубивог краља Милутина, за архиепископа Српског би изабран овај свети отац наш Јаков. Није познато где се родио, ни где се постригао, ни где је архијерејствовао пре избора за архиепископа. Обнављао је и подизао свете храмове у пределима Српске архиепископије, бринуо се о убогима и сиротима, невољнима и болеснима, старао (се) о монасима и свештеницима, а нарочито о великој лаври Студеничкој, и снабдевао је богослужбеним књигама и сасудима. Због учесталих напада Кумана, Бугара и Татара, седиште Српске архиепископије је (најкасније 1290. године) изместио из Жиче у Пећ, где је пренео и мошти свог предходника архиепископа Јевстатија I.

Чувао је целомудреност, држао праву веру и изобиловао добрим делима, цветао многосветлим врлинама, и украшен био кротошћу, смиреношћу и многим доброчинствима. Последовао је својим предходницима у свему најбољем што виде код њих, и трудио се на умножењу богоданих таланата, хотећи да избегне осуду рђавог и лењивог слуге.*[40] Неослабиво се подвизавао у свакој врлини, и усходио ка већем савршенству, часно и праведно проводећи живот, и добро ревнујући у многим подвизима, чувајући неповређеним хришћанско учење, и држећи неизмењивим црквене уставе, пребивајући у непоклебивом поуздању и доброј нади спасења.

Бродом Српске цркве управљао је шест година, и преставио се у Господу месеца фебруара, у 3-ћи дан, 1292. године.

Његовим светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **А**мин.

Песма 7. Ирмос:

Тебе, који си у огњу младиће оросио, који о Богу говораху, * и у Дјеву се непорочну уселио, * Бога-Логоса славимо, побожно појућ(и): * Благословен *[је]* Бог отаца наших.

---

[39]* светитељ Јевстатије I је био Српски архиепископ од 1279. г. до 4. јануара 1286. г.
[40]* Мт. 25,14-30 (26); Лк. 19,12-27 (22).

Ꙗда́мꙋ и҆звѣсти́ти хота́й и҆дꙋ̀ во а҆́дѣ живꙋ́щꙋ, ✻ и҆ є҆ѵѣ̀ принестѝ бл҃говѣ́стїе, ✻ сѵ̑мешо́нъ вопїѧ́ше, со прⷪ҇рⷪ́ки ликꙋ́ѧ: ✻ бл҃гове́нъ бг҃ъ ѻ҆ц҃ъ на́шихъ.

Ро́да зе́мна и҆збавлѧ́ѧй бг҃ъ, ✻ да́же до а҆́да прїи́детъ: ✻ плѣ̑нныѧмъ же пода́стъ всѣ̑мъ ѡ҆ставле́нїе, ✻ и҆ прозрѣ́нїе слѣпы̑мъ, ✻ ꙗ҆́кѡ и҆ нѣмы̑мъ вопи́ти: ✻ бл҃гове́нъ бг҃ъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

И҆ твоѐ ср҃це, нетлѣ́ннаѧ, ѻ҆рꙋ́жїе про́йдетъ, ✻ сѵ̑мешо́нъ бц҃ѣ провозгласѝ, ✻ на кр҃тѣ̀ зрѧ́щи твоего̀ сн҃а, ✻ є҆мꙋ́же вопїе́мъ: ✻ бл҃гове́нъ бг҃ъ ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

В҃-й. [І҆рмо́съ:

Ѿ ї҆ꙋде́и дошє́дше ѻ҆́троцы, ✻ въ вавѵ҆лѡ́нѣ и҆ногда̀, ✻ вѣ́рою тр҃ческою пла́мень пе́щный попра́ша, поѭ́ще: ✻ ѻ҆ц҃є́въ бж҃е, бл҃гове́нъ є҆сѝ.]

Ненасы́тнꙋ мнѣ̀ и҆ стр҃тьмѝ развѣва́емꙋ, ✻ ѡ҆бездобродѣ́тельствованнꙋ и҆ всемꙋ̀ ѡ҆скверне́нꙋ: ✻ і҆а́кѡве, ѻ҆́че ст҃е, ✻ твои́ми мл҃твами помога́й, ✻ и҆ къ цѣломꙋ́дрїю наставлѧ́й мѧ̀.

Неизрече́нныхъ та̑инъ хр҃то́выхъ, ✻ слꙋжи́телю достохва́льне, ✻ і҆а́кѡве, і҆ера́рше всеѡсвѧще́нне: ✻ не преста́й припа́даѧ къ бг҃ꙋ ✻ и҆ ѡ҆ на́съ прилѣ́жнѡ молѧ́сѧ.

Ѡ҆бита́тели небє́сныѧ дости́гъ, и҆ та́мѡ съ лѝки ст҃ы́хъ весели́всѧ, ✻ і҆а́кѡве, ст҃и́телю всечⷭ҇тне: ✻ мл҃твенно помина́й и҆ не забыва́й ✻ де́нь па́мѧти тѝ пра́зднꙋющихъ. Бг҃ор҃ченъ:

Ѻ҆би́димыхъ, притека́ющихъ тѝ ✻ [съ] вѣ́рою пра́вою и҆ любо́вїю и҆скренною, ✻ и҆ хвалы̑ тѝ прино́сѧтъ по возмо́жности: ✻ молє́бныѧ гла́сы ᲂу҆слы́ши, дв҃о вл҃чце.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

Росода́тельнꙋ ᲂу҆́бѡ пе́щь ✻ содѣ́ла а҆́гг҃лъ преподѡ́бнымъ ѻ҆трокѡ́мъ, ✻ халде́и же ѡ҆палѧ́ющее велѣ́нїе бж҃їе, ✻ мꙋчи́телѧ ᲂу҆вѣщѧ̀ вопи́ти: ✻ бл҃гове́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.]

Идем да известим Адама који у аду борави, * и Еви да донесем благовест; * Симеон клицаше, са пророцима ликујућ(и): * Благословен *[је]* Бог отаца наших.

Бог који је Избавитељ рода земаљског, * све до ада ће сић(и); * свим заробљенима даће опроштење, * и слепима вид, * као и немима да кличу: * Благословен *[је]* Бог отаца наших.

И кроз твоје срце ће, Нетакнута, мач прођ(и), * Симеон Богородици наговести, * када на крсту будеш гледала свог Сина, * Коме кличемо: * Благословен *[је]* Бог отаца наших.

Други. [Ирмос:

Дошав(ши) некада из Јудеје у Вавилон, * младићи вером у Тројицу * погасише пламен *[у]* пећи, певајућ(и): * Благословен (је)си, Боже отаца.]

Мени ненаситом и страстима витланом, * обезврлињеном и свом оскврњеном, * Јакове, оче свети; * твојим молитвама помажи, * и ка целомудрености ме упућуј.

Неизрецивих тајни Христових, * служитељу достојни хвале, * Јакове, јерарше свеосвештани; * не престај да припадаш (к) Богу, * и да се за нас приљежно молиш.

Обитељи небеске достигав(ши), * и тамо се са зборовима светих настанив(ши), * Јакове, светитељу свечасни; * молитвено помињи и не заборављај * оне који ти дан (с)помена празнују. Богородичан:

Ојађених, који Ти притичу * *[с]* вером правом и љубављу искреном, * и хвале Ти приносе према могућности, * молбене гласове услиши, Дјево Владичице.

Трећи. [Ирмос:

Анђео учини да *[усијана]* пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која *[с]*пали Хајдејце, * мучитеља убеди да *[с њима]* кличе: * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.]

Ѻ҆ч҃ескагѡ собо́рованїѧ сподо́бился є҆сѝ, ✻ и҆ сосло́вїѧ и҆́хъ причи́слился є҆сѝ, і҆а́кѡве бг҃оизбра́нне: ✻ хрⷭ҇тꙋ̀ бг҃ꙋ предстоѧ̀ ✻ и҆ сицева́ѧ вопїѧ̀: ✻ блгⷭ҇ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Просвѣще́нїемъ бж҃твенны́мъ ѡ҆сїѧва́емь бы́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ тьмꙋ̀ невѣ́рїѧ ѿ людє́й твои́хъ ѿгонѧ́лъ є҆сѝ, і҆а́кѡве бг҃опросвѣще́нне: ✻ прича́стники и҆̀хъ невече́рнѧгѡ свѣ́та творѧ̀ ✻ и҆ такѡва́ѧ взыва́ѧ: ✻ блгⷭ҇ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ. Сла́ва:

А҆гг҃лоⷭ҇бное житїѐ на землѝ провожда́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ на нб҃сѝ мздꙋ̀ достойнꙋ́ю воспрїѧ́лъ є҆сѝ, і҆а́кѡве бг҃оꙋкрѣпле́нне: ✻ со всѣ́ми въ по́двизѣ просїѧ́вшими ликꙋ̀ѧ ✻ и҆ бл҃голѣ́пнѣ воспѣва́ѧ: ✻ блгⷭ҇ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Ѡ҆бра́дованнаѧ бг҃одѣ́ви́це и҆ и҆́стиннаѧ бц҃е, ✻ на рꙋ́кꙋ хрⷭ҇та̀ ꙗ҆́кѡ бг҃омл҃ница носи́вшаѧ: ✻ ты̀ сѵмеѡ́ново и҆ а҆́ннино прⷭ҇рече́нїе въ срⷭ҇цы прїи́мила є҆сѝ, ✻ и҆ бг҃а ѻ҆те́цъ на́шихъ ᲂу҆̀бо блгⷭ҇ви́ла є҆сѝ. Катава́сїа:

Тебѐ во ѻ҆гнѝ ѡ҆роси́вшаго ѻ҆́троки бг҃осло́вившыѧ, ✻ и҆ въ дв҃ꙋ нетлѣ́ннꙋ все́льшагосѧ, ✻ бг҃а сло́ва поимъ, бл҃гочⷭ҇тнѡ пою́ще: ✻ блгⷭ҇ве́нъ бг҃ъ ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Пѣ́снь и҃. І҆рмо́съ:

Нестерпи́момꙋ ѻ҆гню̀ соедини́вшесѧ, ✻ бг҃очⷭ҇тїѧ предстоѧ́ще ю҆́ноши: ✻ пла́менемъ же невре́ждени, ✻ бж҃твеннꙋ́ю пѣ́снь поѧ́хꙋ: ✻ блгⷭ҇ви́те, всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а, ✻ и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Лю́дїе і҆и҃левы твою̀ сла́вꙋ, є҆мманꙋи́ла, ✻ зрѧ́ще ѻ҆троча̀ и҆з̾ дв҃ы, ✻ предъ лице́мъ бж҃твеннагѡ ковче́га ны́нѣ ликꙋ́йте: ✻ блгⷭ҇ви́те, всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а, ✻ и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Сѐ, сѵмеѡ́нъ вопїѧ́ше, ✻ прерѣка́емое зна́менїе се́й бꙋ́детъ, ✻ бг҃ъ сы́й и҆ ѻ҆троча̀: ✻ семꙋ̀, вѣ́рнїи, возопїи́мъ: ✻ блгⷭ҇ви́те, всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а, ✻ и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Живо́тъ сы́й, ✻ се́й бꙋ́детъ паде́нїе непокори̑вымъ, ✻ мл҃ствовавъ бг҃ъ сло́во: ✻ ꙗ҆́кѡ воста́нїе всѣ́мъ вѣ́рою пою́щымъ: ✻ блгⷭ҇ви́те, всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а, ✻ и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Отачког сабор(овањ)а си се удостојио, * и друштву њихову си се прибр(ој)ао, Јакове Богом из(а)брани; * пред Христом Богом стојећ(и) * и овако кличућ(и): * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

Просветљењем си Божанским осијаван био, * и таму си неверја од народа твога одгонио, Јакове Богом просветљени; * причасником га невечерње Светлости чинећ(и) * и тако узвикујућ(и): * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших. Слава ...

Анђелском подобно си живљење на земљи проводио, * и на небесима си плату достојну примио, Јакове Богом укрепљени; * са свима у подвигу просијалим ликујућ(и) * и благољепно попевајућ(и): * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших. **И** ... Празника:

Обрадована Богодјевице и истинита Богородице, * која си на рукама Христа као Богодет(енц)е носила; * Ти си Симеоново и Анино пророштво у срце примила,*[41] * и Бога си отаца наших зато благословила. Катавасија:

Тебе, који си у огњу младиће оросио, који о Богу говораху, * и у Дјеву се непорочну уселио, * Бога-Логоса славимо, побожно појућ(и): * Благословен *[је]* Бог отаца наших.

Песма 8. Ирмос:

Заједно у несносном огњу * побожни младићи стојаху; * и пламеном неповређени, * Божанску песму појаху: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите *[Га]* у све векове.

Људи Израилови своју славу, Емануила, * гледајућ(и) *[као]* Дет(енц)е од Дјеве, * пред лицем Божанског ковчега, сада ликујте: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите *[Га]* у све векове.

Гле, Симеона клицаше: * Овај ће бити знак спорења, * Он *[који]* је Бог и Дет(енц)е; * Њему, верни, узвикнимо: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите *[Га]* у све векове.

Онај који је*[сте]* Живот, * Бог-Логос *[(који се јавио) као]* Дет(енц)е * биће пад(ање) непокорнима, * *[а]* подизање свима који *[с]* вером певају: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите *[Га]* у све векове.

---

[41]* Лк. 2,29-38.

В҃-й. [І҆рмо́съ:

Цр҃ѧ нб҃наго, ✻ є҆го́же поютъ во́и а҆гг҃льстїи, ✻ хвали́те и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Поющымъ и҆ сла́вѧщымъ твою̀ па́мѧть, ✻ ст҃и́телю всесла́вне і҆а́кѡве, ✻ и҆спросѝ оу҆ гдⷭ҇а грѣхѡ́въ ѿпоуще́нїе, ✻ присноживо́тїѧ полоу́ще́нїе, ✻ и҆ цр҃твїѧ нб҃нагѡ сподобле́нїе.

Ѡ҆зобле́нїй всѧ́кихъ и҆ скорбе́й и҆зба́витисѧ, ✻ на́мъ наслѣ́дїю твоемꙋ̀, ✻ мо́лимтисѧ первост҃и́телю се́рбскїй і҆а́кѡве, ✻ ты́ бо є҆сѝ на́мъ и҆звѣ́стное оу҆твержде́нїе и҆ неѡбори́мое застоу́пле́нїе.

Что́ ти воздамъ ѡ҆ мно́гихъ бл҃годѣѧ́нїй твои́хъ, ✻ и҆ ка́кѡ оу҆краси́мъ тѝ па́мѧть, ✻ бг҃оно́сне ѻ҆ч҃е на́шъ і҆а́кѡве; ✻ недоумѣва́емъ, но ѻ҆ба́че тѝ вопїе́мъ: ✻ помина́й на́съ во ст҃ы́хъ тѝ мл҃твахъ. Бг҃оро́ченъ:

Вра́жїею за́вистїю оу҆ничиже́нное чл҃вѣ́ческое є҆стество̀ ✻ тобо́ю ро́ждшимсѧ, приснодѣ́во, ✻ на нб҃са̀ пресла́внѡ воздви́жесѧ: ✻ тѣ́мже, тебѐ возвы́сительницꙋ ро́да на́шегѡ, ✻ мы̀ вѣ́рнїи, согла́снѡ велича́емъ.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

И҆зъ пла́мене преподѡ́бнымъ ро́сꙋ и҆сточи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ прѣ̑днагѡ жє́ртвꙋ водо́ю попали́лъ є҆сѝ: ✻ всѧ̑ бо твори́ши, хр҃тѐ, ✻ то́кмѡ є҆́же хотѣ́ти, ✻ тѧ̀ превозно́симъ во всѧ̑ вѣ́ки.]

Ст҃и́тельскою тѝ добро́тою оу҆краше́ннаѧ, ст҃еннонача́льниче і҆а́кѡве, ✻ и҆ добродѣ́тельми тѝ и҆ бл҃годѣѧ́ньми оу҆добре́ннаѧ: ✻ цр҃ковь люде́й твои́хъ ны́нѣ ✻ хр҃та̀ бг҃а превозно́ситъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Ли́къ а҆рхїере́й се́рбскихъ собра́нъ, первоїера́рше і҆а́кѡве, ✻ ст҃о́ю тѝ па́мѧтїю весели́тсѧ, ✻ въ преставле́нїи дꙋ́шꙋ тѝ срѣта́ѧ: ✻ тѣ́мже цр҃ковь твоѧ̀ дне́сь ✻ хр҃та̀ гдⷭ҇а превозно́ситъ во всѧ̑ вѣ́ки. Сла́ва:

А҆рхїере́йскими тѝ и҆справле́ньми бл҃гонаставлѧ́емаѧ, первост҃и́телю і҆а́кѡве, ✻ и҆ оу҆ч҃тельскими ти поучє́ньми предоупрежде́ннаѧ: ✻ ст҃е́йшаѧ цр҃ковь се́рбскаѧ вы́нꙋ ✻ хр҃та̀ вл҃кꙋ превозно́ситъ во всѧ̑ вѣ́ки. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Други. [Ирмос:

Цара небескога, * кога *[о]*певају војске анђела, * хвалите и преузносите у све векове.]

Појцима и славитељима твога (с)помена, * светитељу свеславни Јакове, * измоли (к)од Господа грехова отпуштање, * вечног живота добијање, * и Царства небеског удостојавање.

Озлобљењā свак*[акв]*их и невољā да се избавимо, * ми наслеђе твоје, * молимо ти се првосветитељу Српски Јакове, * јер ти си нам сигурно утврђење и необорива заштита.

Шта да ти узвратимо за многа доброчинства твоја, * и како да ти украсимо (с)помен, * богоносни оче наш Јакове? * у недоумици смо, но ипак ти кличемо: * Помињи нас у светим ти молитвама. Богородичан:

Ражијом завишћу унижена људска природа, * од Тебе Рођеним, Приснодјево, * на небеса се преславно уздиже; * стога Те(бе) Узвиситељку рода нашег, * ми верни, сагласно величамо.

Трећи. [Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову *[с]* водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, *[Ти]* чиниш; * Тебе преузносимо у све век(ов)е.]

Светитељском ти лепотом украшена, свештеноначалниче Јакове, * и врлинама ти и добричинствима улепшана; * Црква народа твога сада * Христа Бога преузноси у све век(ов)е.

Лик архијереја Српских сабран(и), првојерарше Јакове, * светим ти (с)поменом се весели, * у престављењу ти душу сретајућ(и); * стога Црква твоја данас * Христа Господа преузноси у све век(ов)е. Слава ...

Архијерејским ти управљањима добро вођена, првосветитељу Јакове, * и учитељским ти поукама предупређена; * најсветија Црква Српска вазда * Христа Владику преузноси у све век(ов)е. И сада ... Празника:

Вѣ́лцꙋ бцⷭ҇ꙋ предꙋстоѧ́щимъ, ꙗ҆́кѡ прⷭ҇вніи сѵ́меѡ́нъ и҆ а҆́нна и҆ногда̀ во хра́мѣ: во смире́ніи къ не́й и҆сходѧ́ще, и҆ пра́здниствєннаѧ пѣ́ніѧ пою́ще, и҆ хрⷭ҇та̀, бг҃омл҃ница ꙗ҆́вльшасѧ, превозносѧ́ще во всѧ̑ вѣ́ки. Катава́сїа:

Нестерпи́момꙋ ѻ҆гню̀ соедини́вшесѧ, бг҃очⷭ҇тїѧ предстоѧ́ще ю҆́ноши: пла́менемъ же невре́ждени, бж҃твеннꙋю пѣ́снь поѧ́хꙋ: бл҃гови́те, всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ, гда́, и҆ превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

[На д҃-й пѣ́сни поемъ Чⷭ҇тнѣ́йшꙋю:]

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Въ зако́нѣ сѣ́ни и҆ писа́нїй ѻ҆́бразъ ви́димъ, вѣ́рнїи, всѧ́къ мꙋ́жескїй по́лъ, ложесна̀ разверза́ѧ, ст҃ъ бг҃ꙋ: тѣ́мъ перворожде́нное сло́во, ѻ҆ц҃а̀ безнача́льна, сн҃а первородѧ́щасѧ мт҃рїю неискꙋсомꙋ́жнѡ, велича́емъ.

Ѝже дре́внимъ новорожде́нныхъ го́рличицъ сꙋпрꙋ́гъ, дво́ица же бѧ́ше птенцє́въ, въ ни́хже мѣ́сто бж҃твенный ста́рецъ, и҆ цѣломꙋ́дреннаѧ а҆́нна прⷭ҇ро́чица ѿ дв҃ы рожде́номꙋ и҆ сн҃ꙋ є҆диноро́домꙋ ѻ҆ч҃ꙋ, въ цр҃ковь приноси́мꙋ, слꙋ́жатъ велича́юще.

Воздалъ є҆сѝ мнѣ̀, вопїѧ́ше сѵ́меѡ́нъ, сп҃се́нїѧ твоегѡ̀, хрⷭ҇тѐ, ра́дованїе, воспрїимѝ твоего̀ слꙋжи́телѧ, сѣ́нїю претрꙋжде́ннаго, но́выѧ бл҃гти ст҃ѣннопроповѣ́дника та́йнаго, во хвале́нїи велича́юща.

Ст҃ѣннолѣ́пнѡ и҆сповѣ́дашесѧ а҆́нна прⷭ҇рица́ющи, цѣломꙋ́дреннаѧ и҆ прⷭ҇бнаѧ и҆ ста́рица вл҃цѣ въ цр҃кви ꙗ҆́вственнѡ: бцⷭ҇ꙋ же проповѣ́дающи всѣ́мъ сꙋ́щымъ, велича́нїе.

Є҃-й. [І҆рмо́съ:

Воистиннꙋ бцⷭ҇ꙋ тѧ̀ и҆сповѣ́дꙋемъ, сп҃се́ннїи тобо́ю, дв҃о чⷭ҇таѧ, съ безпло́тными ли́ки тѧ̀ велича́юще.

Тꙋга̀ всѧ́каѧ и҆ печа́ль да мимои́детъ на́съ, прибѣга́ющихъ подъ ѡ҆мофо́ръ ст҃и́тельскихъ мл҃твъ твои́хъ, ѻ҆́ч҃е і҆а́кѡве преблж҃е́нне: сподо́бивыйсѧ всѣ́хъ ст҃ы́хъ спребыва́нїѧ и҆ къ бг҃ꙋ и҆́хъ спредстоѧ́нїѧ.

Владичицу Богородицу пред(у)сретнимо, * као праведни Симеон и Ана негда у храму; * у смирењу пред Њу излазећ(и), * и празнична певања појућ(и), * и Христа, који се *[као]* Богодет(енц)е јавио, преузносећ(и) у све век(ов)е. Катавасија:

Заједно у несносном огњу * побожни младићи стојаху; * и пламеном неповређени, * Божанску песму појаху: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите *[Га]* у све векове.

[На 9-тој Песми певамо **Ч**аснију од ...]

Песма 9. Ирмос:

У сен(к)и Закона и *[Светом]* Писму *[пра]*слику гледамо, верни: * сваки мушки пород, који утробу отвори, да се *[по]*свети Богу: * зато прворођени Логос *[од]* Оца безпочетног, * Сина прворођеног *[од]* Матере неискусомужно, величамо.

Од давнине за новорођен*[ч]*е *[се приноси]* пар грлица, * или два голубића;*[42] * а сада уместо њих побожни старац * и целомудрена пророчица Ана * од Дјеве Рођеноме и Сину јединородном Очевом * који се у храм доноси, служе величајућ(и).

Дао си ми, Христе, вапијаше Симеон, * радост спасења Твога; * прими Свога служитеља, сенком *[Закона]* (пре)оптерећеног, * *[као]* свештенотај*[анство]*ног проповедника нове благодати, * који *[Те]* у хвали велича.

Свештенољепно (се) исповедаше Ана, * старица целомудрена и света, * проричућ(и) у храму отворено о Владики, * а Богородицу проповедајућ(и) *[као]* свега постојећег величање.

Други. [Ирмос:

Спасени Тобом, Дјево чиста, * исповедамо Те*[бе]* *[као]* истиниту Богородицу, * величајућ(и) Те с(а) безтелесним зборовима.

Туга свака и жалост да мимоиђе нас, * који прибегавамо под омофор светитељских молитава твојих, * оче Јакове преблажени; * који си се удостојио пребивања са свима светима, * и стајања пред Богом са њима.

---

[42]* Лк. 2,23-24.

Ѻ́цѧ є҆ди́но потре́бное ду́шѝ свое́й, ✻ на высоту̀ смиренномꙋ́дрїѧ
возше́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ въ простра̑нствїѧ небє́снаѧ та́кѡ дости́глъ є҆сѝ, ✻
ѻ҆́че і҆а́кѡве нб҃оше́ственне: ✻ и҆дѣ́же ст҃ѡ и҆ чт҃нѡ ра́дꙋешисѧ, ✻ и҆ хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ
непреста́ннѡ пое́ши.

Мо́щи твоѧ̑ доны́нѣ не ѡ҆брѣто́шасѧ, ✻ но ѻ҆ба́че, дѡ́бравѧ дѣла̀
твоѧ̑ ст҃ость твою̀ ѿкрыва́ютъ, ✻ и҆ мѡли́твы твоѧ̑ къ бг҃ꙋ
бл҃гопрїе́млютсѧ, ✻ ѻ҆́че і҆а́кѡве преѡсщє́нне: ✻ тѣ́мже съ дв҃домъ вопїе́мъ: ✻
ди́венъ бг҃ъ во ст҃ы́хъ свои́хъ. Бг҃ора̑ченъ:

Ѻ҆́ческихъ похва́лъ и҆зра́днѣйшихъ ✻ и҆ пїи́тїйскихъ плете́нїй
ху́дожнѣйшихъ, ✻ ты̀ сподо́билсѧ є҆сѝ, приснодѣ́во бц҃е: ✻ но, прїмѝ
ꙗ҆́кѡ да́ръ ᲂу҆бо́гїй ✻ и҆ сїѐ моѐ ху́дое гꙋгна́нїе, ✻ а҆́ще и҆ недосто́йно є҆́сть
вели́чествїѧ твоегѡ̀.

Г҃-й. [І҆рмо́съ:

Бг҃а чл҃вѣ́кѡмъ невозмо́жнѡ ви́дѣти, ✻ на него́же не смѣ́ютъ чи́ни
а҆гг҃льстїи взира́ти: ✻ тобо́ю бо, всечт҃аѧ, ꙗ҆ви́сѧ чл҃вѣ́кѡмъ сло́во
воплоще́нно, ✻ є҆го́же велича́юще, съ нб҃ными вѡ́и, тѧ̀ ᲂу҆бл҃жа́емъ.]

Видѣ́нїемъ и҆ дѣ́ланїемъ къ бг҃ꙋ возвы́сивсѧ, ✻ житїѐ бл҃гополꙋ́чнѡ
соверши́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ возжделѣ́нныхъ бла̑гъ напослѣ́докъ дости́глъ
є҆сѝ: ✻ и҆̀хже и҆ на́мъ сподо́битисѧ, і҆а́кѡве всебл҃же́нне, ✻ молѝ є҆ди́наго
бл҃года́вца.

Ѻ҆злїѧ́нїемъ бл҃гти и҆ ѡ҆дожде́нїемъ дх҃а, ✻ зе́млю се́рбскꙋю до́брѣ натопи́лъ
є҆сѝ, ✻ и҆ ча́шею сп҃се́нїѧ ѻ҆би́льнѡ ᲂу҆пои́лъ ю҆̀ є҆сѝ, ✻ раздава́ѧ всѣ́мъ,
і҆а́кѡве пребога́те, ✻ и҆̀же [сꙋ́ть] потре́бнаѧ и҆ поле́знаѧ. Сла́ва:

Мона́шескимъ воздержа́нїемъ плотскаѧ̑ похотѣ̑нїѧ ᲂу҆дрꙋ́чилъ є҆сѝ, ✻
и҆ добродѣ́тельнымъ восхожде́нїемъ бл҃годꙋ́шїе ᲂу҆стро́илъ є҆сѝ: ✻
ᲂу҆мно́живъ та́кѡ, і҆а́кѡве ст҃ѣ́йше, воспрїѧ́тїе дарова́нїй дх҃о́вныхъ, ✻ и҆
бы́въ ᲂу҆гото́валище настрое́нїй бг҃одх҃нове́нныхъ. И҆ ны́нѣ, пра́здника:

Ѿпꙋще́нїѧ съ ми́ромъ и҆ бг҃опрїи́мства, ✻ и҆ ты̀, первосто́ителю і҆а́кѡве,
сподо́билсѧ є҆сѝ: ✻ и҆ зрѣ́нїѧ сп҃се́нїѧ и҆ свѣ́тлости ѿкрове́нїѧ: ✻
тѣ́мже и҆ ѡ҆ на́съ, ча́дѣхъ твои́хъ, моли́сѧ ✻ бы́ти на́мъ сопричастникомъ
тѣ́хже дарова́нїй. Катава́сїа:

Јединo потребно иштућ(и) души својој,*[43] * на висину си смиреноумља узишао, * и у пространства (си) небеска тако достигао, * оче Јакове небоходни; * где се свето и честито радујеш, * и Христу Богу непрестано пујеш.

Мошти твоје досад се не пронађоше, * но ипак, добра дела твоја светост твоју откривају,*[44] * и молитве се твоје пред Богом добро примају, * оче Јакове преосвештени; * зато с Давидом и кличемо: * Диван *[је]* Бог у светима Својим.*[45] Богородичан:

Отачких похвала најизванреднијих * и песничких сплетова најумешнијих, * Ти си се удостојила, Приснодјево Богородице; * но, прими као дар убоги * и ово моје худо муцање, * иако је недостојно величанства Твога.

Трећи. [Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и на њ не смеју *[ни]* чинови анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), *[ми]* Те с небеским војскама, славимо *[као]* блажену.]

Виђењем и делањем (к) Богу се узвисив(ши), * живљење си благодобитно завршио, * и до жељених си блага на послетку стигао; * њих и ми да се удостојимо, Јакове свеблажени, * моли јединог Благодавца.

Изливањем благодати и (о)кишењем Духа, * земљу Србску си добро натопио, * и чашом си је спасења обилно нап(ој)ио; * разда[ва]јућ(и) свима, Јакове пребогати, * што је потребно и корисно. Слава ...

Монашким уздржањем телесне похоте си обуздао, * и врлинским усхођењем доброту душе си устројио; * умножив(ши) тако, Јакове најсветији, примање дарова духовних, * и постав(ши) зготов[ал]иште расположења богонадахнутих. И сада ... Празника:

Отпуштања с миром и богопримства, * и ти си се, првосветитељу Јакове, удостојио; * и гледања спасења и светлости откривења;*[46] * стога се и за нас, чеда твоја, моли * да будемо сапричасници истих дарова. Катавасија:

---

[43]* ср. Лк. 10,42.
[44]* Мт. 5,16.
[45]* Пс. 67,36а.
[46]* ср. Лк. 2,29-32.

Въ закóнѣ сѣ́ни и҆ писа́нїй ѻ҆́бразъ ви́димъ, вѣ́рнїи, ✻ всѧ́къ мꙋ́жескїй по́лъ, ложесна̀ разверза́ѧ, ст҃ъ бг҃ꙋ: ✻ тѣ́мъ перворожде́нное сло́во, ѻ҆ц҃а̀ безнача́льна, ✻ сн҃а первородѧ́щасѧ мт҃рїю неискꙋсомꙋ́жнѡ, велича́емъ.

Свѣти́ленъ, гла́съ ѕ҃:

Со всѣ́ми бж҃їими свѣтонѡ́сцы ✻ во свѣ́тѣ лица̀ є҆гѡ̀ предстоѧ̀: ✻ первосвѧ́тителю и҆ просвѣти́телю і҆а́кѡве, ✻ помина́й и҆ на́съ, чѧ̑дъ твои́хъ, ✻ сла́вѧщихъ тѝ свѣтоза́рнꙋю па́мѧть. Сла́ва, гла́съ то́йже:

Дне́сь ст҃ѣ́йшаѧ патрїа́рхїа се́рбскаѧ свѣ́тлѡ краси́тсѧ, ✻ и҆ свѣ́тлостми два̀ пра̑здества блиста́етсѧ: ✻ срѣ́тенїѧ приснодѣ́вы и҆ вл҃чцы, ✻ и҆ преставле́нїѧ і҆а́кѡва, а҆рхїепⷭ҇кпа се́рбскагѡ: ✻ ѿ! да и҆ мы̀ ѡ҆мраче́ни тѣ́ми просвѣти́мсѧ, ✻ и҆ бл҃гоꙋго́дни свѣтода́вцꙋ бꙋ́демъ. И҆ нн҃ѣ, пра́здника. Самопѐ:

Дх҃омъ во ст҃и́лици предста́въ ста́рецъ, ✻ на рꙋ́ки воспрїѧ́тъ зако́на вл҃кꙋ, вопїѧ̀: ✻ ны́нѣ соꙋ́зъ мѧ̀ плотски́хъ разрѣ́шѝ, ✻ ꙗ҆́коже ре́клъ є҆сѝ, съ ми́ромъ: ✻ ви́дѣхъ бо ѻ҆чи́ма ѿкрове́нїе ꙗ҆зы́кѡвъ ✻ и҆ і҆и҃лю сп҃се́нїе.

На хвали́техъ: стїхѝры, на ѕ҃:

Пра́здника г҃, гла́съ д҃.

Пѐ: Да́лъ є҆сѝ зна́менїе:

Зако́нъ, и҆́же въ писа́нїи, ✻ и҆сполнѧ́ѧ чл҃вѣколю́бецъ, ✻ въ цр҃ковь ны́нѣ прино́ситсѧ, ✻ и҆ сего̀ прїе́млетъ ста́рыми рꙋка́ми сѵ́меѡнъ ста́рецъ: ✻ ны́нѣ ѿпꙋща́еши мѧ̀, вопїѧ̀, ко ѻ҆́номꙋ бл҃же́нствꙋ: ✻ ви́дѣхъ бо тѧ̀ дне́сь пло́тїю ме́ртвенною ѡ҆бложе́ннаго, ✻ живото́мъ гдⷭ҇твꙋю́ща, ✻ и҆ сме́ртїю вл҃чествꙋю́ща.

Свѣ́тъ во ѿкрове́нїе ꙗ҆зы́кѡвъ ✻ ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ, гдⷭ҇и, ✻ на ѻ҆́блацѣ сѣдѧ̀ ле́гцѣ, ✻ сл҃нце пра́вды, ✻ зако́на сѣно́вное и҆сполнѧ́ѧ, ✻ и҆ нача́ло и҆зѧ̑влѧ́ѧ но́выѧ бл҃гти. ✻ тѣ́мъ тѧ̀ ви́дѣвъ сѵ́меѡнъ, взыва́ше: ✻ и҆зъ и҆стлѣ́нїѧ мѧ̀ разрѣ́шѝ, ✻ ꙗ҆́кѡ ви́дѣхъ тѧ̀ дне́сь.

Нѣ́дръ роди́телѧ не ѿлꙋ́чсѧ бж҃тво́мъ, ✻ воплѡ́щсѧ, ꙗ҆́коже и҆зво́лилъ є҆сѝ, ✻ ѡ҆бѧ́тїѧми держи́мь приснодѣ́вы, ✻ на рꙋ́ки пода́лсѧ є҆сѝ бг҃опрїи́мца сѵ́меѡна, ✻ рꙋко́ю твое́ю держа́й всѧ́ческаѧ: ✻ тѣ́мже ны́нѣ ѿпꙋща́еши мѧ̀, ✻ ра́достнѡ взыва́ше, ✻ въ ми́рѣ раба̀ твоего̀, ✻ ꙗ҆́кѡ ви́дѣхъ тѧ̀, вл҃ко.

У сен(к)и Закона и *[Светом]* Писму *[пра]*слику гледамо, верни: * сваки мушки пород, који утробу отвори, да се *[по]*свети Богу: * зато прворођени Логос *[од]* Оца безпочетног, * Сина прворођеног *[од]* Матере неискусомужно, величамо.

Свјетилан, глас 6:

Са свим Божијим светлоносцима * у светлости лица Његова предстојећ(и); * првосветитељу и просветитељу Јакове, * помињи и нас, чеда твоја, * која ти славе светлозарни (с)помен.

Слава ... глас исти:

Данас се најсветија Патријаршија Српска светло краси, * и светлостима се два празникā блиста: * Сретења Приснодјеве и Владичице, * и престављења Јакова, архиепископа Српског; * о! да би се и ми *[п]*омрачени њима просвет(л)или, * и благоугодни Светлодавцу били. **И** сада ... Празника. Самоподобан:

Духом *[вођен]* у Свети(ли)шту се појави старац, * *[и]* на руке узе Господ*[ар]*а Законâ, кличућ(и): * „Сада ме у миру разреши (с)веза телесних, * као што си рекао, * јер видех *[својим]* очима Откривење незнабожцима * и Спасење Израилу“.

На Хвалите ... стихире, на 6:

3 Празника, глас 4.

Подобан: **Д**ао си знамење ...

Закон у *[Светом]* Писму * испуњавајућ(и) Човекољубац, * у цркву се сада доноси, * и прима Га у стар*[ачк]*е руке Симеон старац; * „Сада ме отпушташ“, вапијућ(и), „у оно блаженство, * јер видех данас у смртно тело оденутог, * Тебе који животом господариш, * и смрћу владаш“.

[**К***ао]* светлост за откривење незнабожцима, * јавио си се, Господе, * на облаку лаком седећ(и); * *[као]* Сунце правде, сенку Закона испуњавајућ(и); * и *[као]* Почетак, нову благодат најављујућ(и). * Зато, угледав(ши) Те Симеон, клицаше: * „Од трулежи ме разреши, * јер Те данас видех“.

[**О***д]* недара Родитељâ божанством се ниси одвојио, * оваплотив(ши) се као што си изволео; * *[и]* у наручју Приснодјеве *[си био]* држан, * *[и]* на руке Богопримца Симеона предан, * Ти који руком Својом све држиш. * Стога „Сада отпушташ“, * радосно *[он]* клицаше, * „у миру мене слугу Твога, * јер Те видех, Владико“.

Ст҃и́телѧ г҃, гла́съ є҃.

По҃: Прп҃бне ѻ҃че:

Первосвѧ҃ти́телю, ѻ҃че і҃а́кѡве, ✻ житїѐ своѐ сѡ҃ннолѣ́пнѡ провожда́лъ є҆сѝ, ✻ та́кѡ вре́меннымъ вѣ́чное и҆скꙋплѧ́ѧ: ✻ а҆рхїере́й ч҃тенъ вл҃ки своегѡ̀ бы́въ, ✻ лю́ди своѧ̑ на па́житехъ живоно́сныхъ ѹ҆па́слъ є҆сѝ: ✻ бг҃омꙋ́дрыми словесѝ свои́ми ко сп҃се́нїю и҆̀хъ ѡ҆кормлѧ́ѧ, ✻ и҆ бг҃ода́нною тѝ бл҃гтїю и҆̀хъ наставлѧ́ѧ: ✻ къ премі́рнымъ прибы́всѧ ✻ и҆ со ст҃ы́ми вдоми́всѧ, ✻ ѹ҆се́рднѡ мо́лишисѧ ѡ҆ всѣ́хъ на́съ, бг҃обл҃же́нне.

Первоїера́рше, ѻ҃че і҃а́кѡве, ✻ со ѻ҃ческими и҆ і҃ера́ршескыми ли̑ки ✻ бг҃а вседержи́телѧ во вѣ́ки воспѣва́ѧ, ✻ любо́вїю же свое́ю ѿ на́съ не ѿступа́ѧ: ✻ наслѣ́дїѧ своегѡ̀, къ пра́зднествꙋ тѝ собра́ннагѡ, вы́нꙋ воспомина́йсѧ, ✻ и҆ ѿ волкѡ́въ дꙋшегꙋ́бныхъ сохранѧ́й: ✻ во ѡ҆гра́дꙋ цр҃ства нб҃нагѡ вводѧ̀ є҆̀, ✻ и҆ ѡ҆ ро́дѣ своѐмъ непреста́ннѡ молѧ́сѧ, бг҃омꙋ́дре.

Первопр҃то́льниче, ѻ҃че і҃а́кѡве, ✻ бл҃годꙋ́шенъ и҆ чистоср҃ченъ сы́й, ✻ мы́сль бг҃орачє́нїемъ вперѧ́ѧ и҆ пло́ть посто́мъ ѹ҆дрꙋча́ѧ, ✻ любо́вь нелицемѣ́рнꙋю и҆мѣ́ѧ и҆ вѣ́рꙋ неколеби́мꙋю соблюда́ѧ, ✻ ѿ земны́хъ къ небє́снымъ преста́вилсѧ є҆сѝ, ✻ и҆ въ ли̑ки бг҃опросла́вленныхъ водвори́лсѧ є҆сѝ: ✻ съ ни́ми всегда̀ ѡ҆ па́ствѣ своѐй молѧ́сѧ, бг҃одх҃новє́нне. Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

Добродѣ́телей твои́хъ, і҃а́кѡве бг҃омꙋ́дре, ✻ и҆справлє́нїѧ просвѣти́ша срц҃а̀ вѣ́рныхъ: ✻ кто́ бо слы́ша твоѐ смире́нїе, а҆ не ѹ҆диви́тсѧ; ✻ є҆́же во всѐмъ терпѣ́нїе, а҆ не ѹ҆мили́тсѧ; ✻ кро́тость и҆ неѕло́бїе, а҆ не чꙋди́тсѧ; ✻ къ скорбѧ́щымъ и҆ бѣ́дствꙋющымъ вспоможе́нїе, а҆ не поревнꙋ́етъ; ✻ къ мона́шествꙋющымъ бл҃го́е попече́нїе, а҆ не поздра́витъ; ✻ къ мі́рствꙋющымъ до́брое воспита́нїе, ✻ а҆ не возбл҃годари́тъ бг҃а; ✻ свѣти́льника на́мъ тѧ̀ поста́вльша, ✻ и҆ первоїера́рха на́мъ пома́завша. ✻ того̀ молѝ, і҃а́кѡве приснопа́мѧтне, ✻ поми́ловатисѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

И҆ ны́нѣ, пра́здника, гла́съ то́йже:

На рꙋка́хъ ста́рческихъ во дне́шнїй де́нь, ✻ ꙗ҆́кѡ на колесни́цѣ херꙋві́мстѣй, ✻ восклони́тисѧ бл҃гоизво́ливый, хр҃тѐ бж҃е: ✻ и҆ на́съ пою́щихъ тѧ̀, стр҃те́й мꙋчи́тельства призыва́емый и҆зба́ви ✻ и҆ сп҃сѝ, ꙗ҆́кѡ чл҃вѣколю́бецъ.

3 светитеља, глас 5.
Подобан: **П**реподобни оче ...

Првосветитељу, оче Јакове, * живот свој свештенољепно си проводио, * тако *[при]*временим вечно искупљујућ(и); * архијереј частан Владике свога бив(ши), * народ свој си на пашњацима живоносним напасао; * богомудрим речима својим ка спасењу га крманећ(и), * и даном ти од Бога благодању настављајућ(и); * (к) надсветским се прибив(ши) * и са светима се удомив(ши), * усрдно се молиш за све нас, богоблажени.

Првојерарше, оче Јакове, * са отачким и јерарашким ликовима * Бога Сведржитеља у век(ов)е опевајућ(и), * а љубављу својом од нас не одступајућ(и); * наслеђа се свога, на празништво ти сабраног, једнако сећај, * и од вукова душегубних чувај; * у ограду Царства небеског га уводећ(и), * и за *[на]*род се свој непрестано молећ(и), богомудри.

Првопрестолниче, оче Јакове, * добродушан и чистоср(да)чан будућ(и), * мисао богочежњом окриљујућ(и) и тело постом укрућавајућ(и); * љубав нелицемерну имајућ(и) и веру не(по)колебиву држећ(и), * од земаљског си се у небеско преставио, * и (међ)у зборове се Богопрослављених удворио; * с њима се свагда за паству своју молећ(и), богонадахнути. **С**лава ... глас 6:

Ѯрлина твојих, Јакове богомудри, * управљања просвет(л)ише срца верних; * јер ко чу *[за]* твоје смирење, а да се не задиви? * *[за]* трпљење у свему, а да се не умили? * *[за]* кротост и незлобивост, а да се не чуди? * *[за]* (при)помоћ немоћним и бедним, а да не поревнује? * *[за]* монахе добро старање, а да не поздрави? * *[за]* мирјане добро васпитање, а да не узблагодари Богу? * који нам те *[за]* светилник постави, * и *[за]* првојерарха нам помаза. * Њега моли, Јакове незаборавни, * да се смилује душама нашим.

И сада ... Празника, глас исти:

Христе Боже, који си у данашњи дан, * благо(из)волео да се носиш на рукама старачким, * као на колесници херувимској; * и нас који Те *[о]*певамо и призивамо, * избави *[од]* мучења страсти*[ма]*, * и спаси *[нас]* као човекољубив.

Славосло́вїе вели́кое, є҆ктенїѝ и҆ ѿпꙋ́стъ.

НА ЛИ҃ТУРГІ́И.

Бл҃жє́нна ѿ канѡ́на пра́здника, пѣ́снь рѧдова́ѧ:
и҆ ѿ два̀ канѡ́на ст҃и́телѧ:
а҃-гѡ пѣ́снь г҃-ѧ, и҆ в҃-гѡ пѣ́снь ѕ҃-ѧ.

Прокі́менъ пра́здника [пѣ́снь бцⷭ҇ы], гла́съ г҃:

Вели́читъ дꙋша̀ моѧ̀ гдⷭ҇а, ✻ и҆ возра́довасѧ дꙋ́хъ мо́й ѡ҆ бг҃ѣ спⷭ҇ѣ моє́мъ.

Прокі́менъ ст҃и́телѧ, гла́съ д҃:

Ѹ҆ста̀ моѧ̀ возгл҃го́лютъ премⷭ҇рость, ✻ и҆ поꙋче́нїе срⷭ҇ца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

Сті́хъ: Ѹ҆слы́шите сїѧ̀, всѝ ꙗ҆зы́цы, ✻ внꙋши́те, всѝ живꙋ́щїи по вселе́ннѣй.

[А҆пⷭ҇лъ пра́здника: ко є҆вре́ємъ, зача́ло т҃ѕі [глава̀ з҃,з҃ – з҃і].]

А҆пⷭ҇лъ ст҃и́телѧ: ко є҆вре́ємъ, зача́ло т҃ні [глава̀ з҃,к҃ѕ – и҃,з҃].

А҆ллилꙋ́їа пра́здника, гла́съ и҃:

Ны́нѣ ѿпꙋща́еши раба̀ твоего̀, вл҃ко, ✻ по гл҃го́лꙋ твоемꙋ̀, съ ми́ромъ.

А҆ллилꙋ́їа ст҃и́телѧ, гла́съ в҃:

Сті́хъ: Ѹ҆ста̀ прⷭ҇внагѡ поꙋча́тсѧ премⷭ҇рости, ✻ и҆ ѧ҆зы́къ є҆гѡ̀ возгл҃го́летъ сꙋ́дъ.

Сті́хъ: Зако́нъ бг҃а є҆гѡ̀ въ срⷭ҇цѣ є҆гѡ̀, ✻ и҆ не за́пнꙋтсѧ стѡпы̀ є҆гѡ̀.

[Ст҃о́е є҆ѵ҃ле́їе пра́здника: ѿ лꙋкѝ, зача́ло з҃ и҆ и҃ [глава̀ в҃,к҃в–м҃].]

Ст҃о́е є҆ѵ҃ле́їе ст҃и́телѧ: ѿ і҆ѡа́нна, зача́ло л҃є, ѿ полꙋ̀ [глава̀ і҃,а҃–д҃].

Славословље велико, јектеније и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а од Канона Празника песма по реду;

и од два Канонā светитеља:

Првог песма 3-ћа, и другог пема 6-та.*[47]

Прокимен Празника [Песма Богородице], глас 3:

Велича душа моја Господа, * и обрадова се дух мој Богу, Спас*[итељ]*у моме.*[48]

Прокимен светитеља, глас 4:

Уста ће моја говорити премудрост, * и поука срца мога разум.*[49]

Почујте ово сви народи, * *[по]*слушајте сви који живите по васељени.*[50]

[Апостол Празника: Јеврејима, зач. 316 [гл. 7,7-17].]

Апостол светитеља: Јеврејима, зач. 318 [гл. 7,26-28; 8,1-7].

Алилуја Празника, глас 8:

Сада отпушташ у миру слугу свога, Владико, * по речи својој.*[51]

Алилуја светитеља, глас 2:

Стих: **У**ста праведникâ поучаваће премудрости, * и језик његов говориће суд.*[52]

Стих: **З**акон Бога његовог је у срцу његову, * и неће се спотаћи стопе његове.*[53]

[Св. Јеванђеље Празника: од Луке, зач. 7 и 8 [гл. 2,22-40].]

Св. Јеванђеље светитеља: од Јована, зач. 35 од пола [гл. 10,1-9].

---

[47]* Блажен(ств)а певамо на 12: 4 Празника из редовне (4.) песме, 4 из 3. Песме 1. Канона светитељâ [са ирмосом, а без богородич(а)на], и 4 из 6. Песме 2. Канона светитељâ [без ирмосâ, а са богородич(а)ном]; а ако нећеш, онда на 8 (како је уобичајеније): 4 Празника из редовне (4.) песме, и 4 из 6. Песме (1. Или) 2. Канона светитељâ [без ирмосâ, а са богородич(а)ном].

[48]* Лк. 1,46-47.

[49]* Пс. 48,4.

[50]* Пс. 48,2.

[51]* Лк. 2,29.

[52]* Пс. 36,30.

[53]* Пс. 36,31.

Прича́стенъ пра́здника:

Ча́шꙋ сп҃се́нїѧ прїимꙋ̀ ✻ и҆ и҆́мѧ гдⷭ҇не призовꙋ̀.

Прича́стенъ ст҃и́телѧ:

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ прⷣ̑никъ, ✻ ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не оу҆боѝтсѧ.

Двꙋстїі́шїе:

Первост҃и́телю і҆а́кѡве, прїимѝ сїѐ оу҆бо́гое моле́нїе, ✻

є҆́же тѝ приношꙋ̀ ѡ҆ ро́дѣ твое́мъ.

Коне́цъ дѣ́лꙋ, сла́ва и҆ хвала̀ бг҃ꙋ!

Фреска Српских архиепископа: Арсеније I, Јаков, Јевстатије I и Сава II (Пећска патријаршија, нартекс, источни брод, 4. травеј, источни зид).

Причастен Празника:

Чашу спасења прихватићу, * и име Господње призвећу.*[54]

Причастен светитеља:

У спомену вечном биће праведник, * од зла гласа неће се уплашити.*[55]

Двостих:

Првосветитељу Јакове, прими ово убого молење, *

које ти приносим за *[на]*род твој.

Крај делу, слава и хвала Богу!*[56]

Детаљ исте фреске: архиепископ Јаков.

[54]* Пс. 115,4.
[55]* Пс. 111,6 и 7.
[56]* Служба завршена на Оданије Благовести 8. апр. 2020. г. Финална редакција урађена од. 10. до 13. апр. 2020. г.

※ НОВЫЙ СЕРБЛЯНЪ „ВЪ ГОДИ ВЪ БѢЛГРАДѢ. © НОВИ СРБЉАК 2020. ГОД. У БЕОГРАДУ. ※